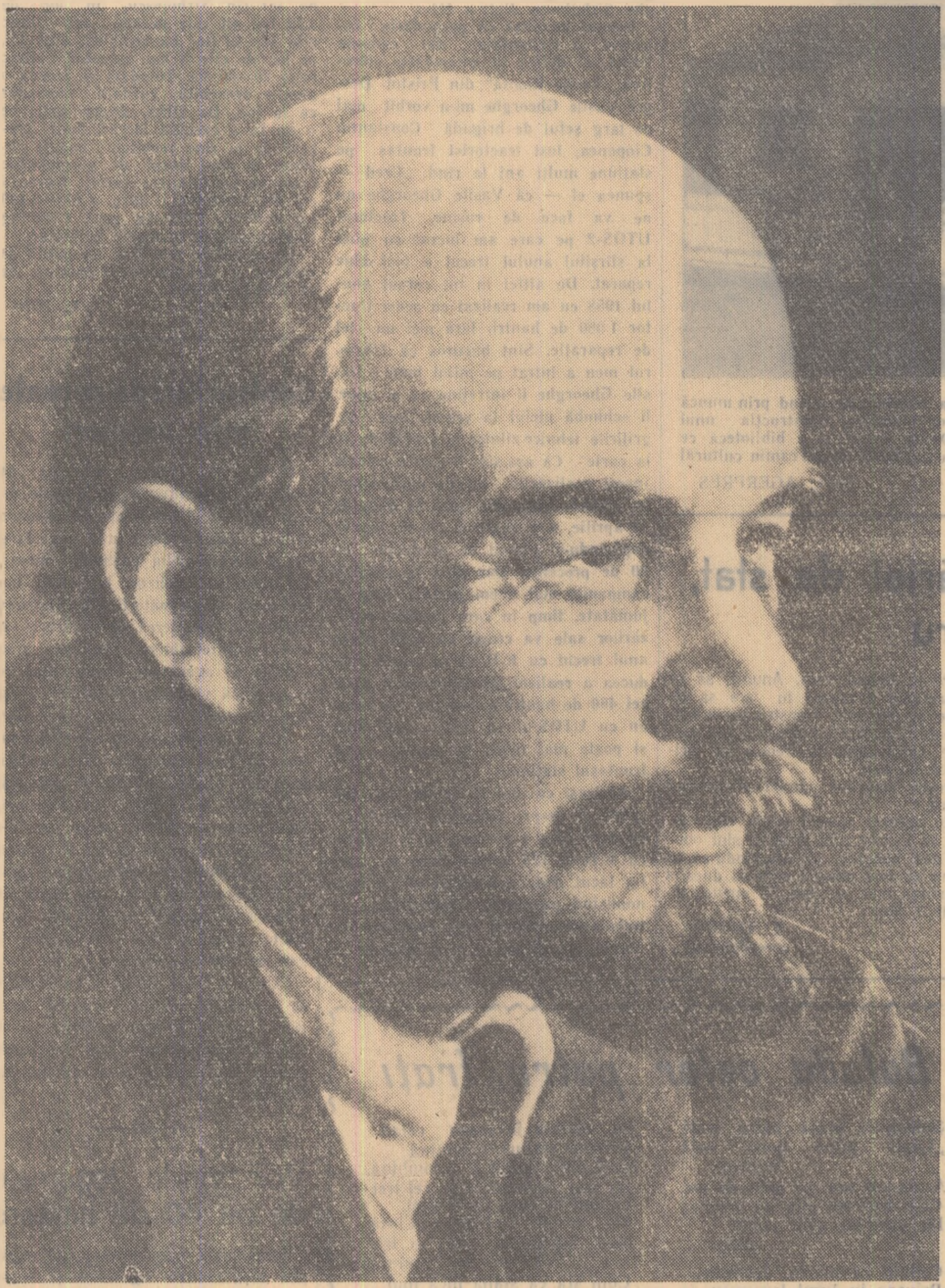
Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 520
Marți 21 aprilie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Sub steagul biruitor al leninismului

Mîine se împlinesc 89 de ani de la nașterea marelui geniu al omenirii muncitoare, făuritorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic, conducătorul clasei muncitoare internaționale — Vladimir Ilici Lenin.

In fiecare primăvară cu prilejul aniversării nașterii sale, oamenii muncii de pretutindeni aduc un adînc prinos de recunoștință aceluia care a iubit atît de mult pe omul făuritor de bunuri și a luptat cu o neasemuită energie pentru eliberarea lui.

In condiții de luptă deosebit de grele, înfruntînd prigonirile și represiunile regimului țarist, Lenin a înarmat pe muncitorii din Rusia cu ideile revoluției proletare, arătîndu-le calea de luptă pentru sfărîmarea lanțurilor robiei capitaliste. Cu geniul său de uriaș al gîndirii omenești, Vladimir Ilici Lenin a organizat și condus Partidul comuniștilor, detașament de avangardă al clasei muncitoare, l-a călit în crîncene bătălii de clasă.

La chemarea și sub conducerea partidului făurit de Lenin, milioanele de asupriți și exploatați din Rusia țaristă au zdrobit în Octombrie 1917 domnia moșierilor și capitaliștilor, formînd pe a 6-a parte a globului pămîntesc primul stat al muncitorilor și țăranilor din istoria omenirii.

Intr-o etapă istorică nouă, în condițiile cînd capitalismul intrase în ultima sa fază, imperialismul, Lenin a dezvoltat și îmbogățit în mod strălucit teoria marxistă.

Viața a confirmat pe deplin justețea genialei învățături leniniste. Experiența celor peste 40 de ani de putere sovietică în U.R.S.S., experiența celorlalte țări socialiste în care oamenii muncii, conduși de partide marxist-leniniste, au devenit stăpîni pe soarta lor, arată că numai proletariatul în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului este în stare să sfarme orînduirea capitalistă, să desființeze exploatarea omului de către om.

Tuturor problemelor puse de construcția socialistă, Lenin le-a dat cea mai deplină rezolvare. El a arătat uriașa însemnătate a industrializării socialiste și a electrificării, a transformării socialiste a agriculturii și a înfăptuirii revoluției culturale. Succesele cu adevărat istorice, fără egal în lume, obținute de oamenii sovietici în cei peste 40 de ani de putere sovietică, se datoresc aplicării în viață a genialelor indicații leniniste. Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic a înfăptuit cu succes socialismul în patria sa și pășește cu avînt spre construirea comunismului, visul de aur al omenirii.

De o importanță excepțională pentru obținerea a noi victorii, și mai grandioase, pe frontul construcției socialiste pașnice este planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe 1959—1965, aprobat de Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Prin înfăptuirea mărețelor sarcini ale planului septenal, viața oamenilor sovietici va deveni tot mai fericită și îmbelșugată. La sfîrșitul septenalului Uniunea Sovietică va ocupa primul loc în Europa în ce privește producția pe cap de locuitor, se va apropia foarte mult de S.U.A. în ce privește producția industrială pe cap de locuitor, și va întrece această țară, cea mai bogată din lumea capitalistă, în privința producției agricole pe cap de locuitor. După 1965, Uniunea Sovietică va avea nevoie de aproximativ cinci ani pentru a ajunge din urmă și a depăși S.U.A., în ceea ce privește producția industrială pe cap de locuitor. Atunci, sau poate chiar și mai înainte, Uniunea Sovietică va deține primul loc în lume atît în ceea ce privește volumul absolut al producției industriale, cît și în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Genialele învățături leniniste s-au statornicit definitiv și în alte țări ale lumii. Călăuziți de partide comuniste și muncitorești, aproape un miliard de oameni locuind țările ce se întind de la Elba la Pacific, printre care și țara noastră, au rupt pentru totdeauna lanțurile capitalismului și construiesc o viață nouă, socialistă, fără de exploatare și asuprire.

Urmînd ideea leninistă a coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite, țările puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică duc neobosit o politică de pace între popoare, depun eforturi susținute pentru înlăturarea „războiului rece" și pentru rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase. Oamenii cinstiți de pretutindeni primesc cu deosebită recunoștință numeroasele inițiative de pace ale Uniunii Sovietice, inițiative care izvorăsc tocmai din politica de pace între țări cu sisteme sociale diferite, preconizată de Lenin.

Aplicînd în mod consecvent învățătura lui Vladimir Ilici Lenin despre construirea socialismului și folosind în mod creator uriașa experiență a Uniunii Sovietice, Partidul Muncitoresc Romîn desfășoară o vastă activitate de construire a socialismului în patria noastră. Partidul nostru aplică neabătut în practică indicațiile marelui Lenin cu privire la industrializarea socialistă a țării, transformarea socialistă a agriculturii, înfăptuirea revoluției culturale și ridicarea neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Zilnic, presa, radioul, ne aduc vești despre avîntul cu care muncitorii înfăptuiesc sarcinile puse de partid. Se construiesc uzine noi, fabrici, termo și hidrocentrale.

Urmînd exemplul colhoznicilor sovietici, mase tot mai largi de țărani muncitori din satele noastre pășesc cu încredere pe calea arătată de partid — calea muncii laolaltă pe tarlale întinse și cu mijloace mecanizate — singura în stare să le asigure un trai fericit și îmbelșugat. Pe pămînturile unite ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, muncesc înfrățiți peste 2 milioane de familii de țărani muncitori romîni, maghiari, sîrbi, germani etc. din totalul de circa 3 milioane șase sute de mii de familii țărănești.

In prezent regiunea Constanța este complet colectivizată; în regiunea Galați sectorul socialist cuprinde 72 la sută din totalul familiilor țărănești și aproape 80 la sută din suprafața arabilă a regiunii. Succese de seamă au obținut în opera de cooperativizare a agriculturii regiunile Timișoara, Craiova, Iași, București și altele.

Geniala învățătură a lui Vladimir Ilici Lenin, mereu tînără și vie, însuflețește pe oamenii muncii din patria noastră în lupta pentru obținerea de noi succese.

Condus de partid, poporul nostru muncitor vede în aplicarea nemuritoarei învățături a lui Vladimir Ilici Lenin, condiția mersului său înainte spre o viață din ce în ce mai bună și mai îmbelșugată.

Cu planul de campanie îndeplinit

La redacția ziarului nostru a sosit următoarea telegramă: „muncitorii inginerii și tehnicienii din gospodăria agricolă de stat Breasta, raionul Craiova, vă informează că în cinstea zilei de 1 Mai au terminat însămînțatul culturilor de primăvară. Au fost semănate 60 de ha cu ovăz, 134 de ha cu mazăre, 358 de ha cu floarea-soarelui, 25 de ha cu cartofi, 100 de ha cu soia, 920 de ha cu porumb, 220 de ha cu culturi furajere.

După terminarea însămînțărilor am început campania de întreținere a culturilor de primăvară".

Director
ing. GRUJDIN DUMITRU

Secretar al organizației de bază P.M.R.
AMZA ION

★

Si de la S.M.T.-urile Sibioara și Independența, regiunea Constanța, ne-au sosit vești asemănătoare.

Corespondentul nostru IANCU GRIGORAȘ ne scrie că pînă la data de 10 aprilie, deci cu mai mult de o lună înainte de termen, S.M.T. Sibioara și-a îndeplinit planul pe campania de primăvară în proporție de 100,3 la sută. Astfel angajamentul luat de mecanizatori — de a termina în cinstea zilei de 1 Mai — lucrările din campanie a fost realizat cu 20 zile mai devreme.

Pînă la aceiași dată, S.M.T. Independența și-a realizat planul de lucrări pe întreaga campanie agricolă de primăvară în proporție de 100,1 la sută. Mecanizatorii din stațiune au folosit din plin capacitatea de lucru a tractoarelor și timpul prielnic din această primăvară, pentru a cinsti ziua de 1 Mai cu succese cît mai mari în muncă. Brigada a 6-a de tractoare, condusă de comunistul Dumitrescu Vasile, care este fruntașă pe stațiune, și-a îndeplinit planul pe campanie în proporție de 130 la sută, iar brigăzile 2,3 și 8 și-au îndeplinit planul în proporție de 120 la sută. Printre tractoriștii fruntași, în actuala campanie agricolă, sînt comuniștii Memedula Sedat, Lazăr Ion și Cristea V. Gheorghe, care și-au realizat sarcinile de plan în proporție de 135 la sută, realizînd și economii de carburanți și piese de schimb în valoare de peste 3.000 lei.

In prezent forțele acestor stațiuni sînt mobilizate pentru terminarea în cel mai scurt timp a însămînțărilor din epoca II-a și terminarea completă a pregătirilor pentru campania de întreținere a culturilor prășitoare precum și pentru campania de recoltare a culturilor păioase. La S.M.T. Sibioara, aceste pregătiri au fost de mult terminate, iar la S.M.T. Independența ele au fost executate în proporție de peste 75 la sută. Toate acestea sînt o dovadă a faptului că mecanizatorii acestor stațiuni sînt hotărîți să obțină rezultate de seamă și în următoarele campanii agricole ale anului și să realizeze astfel o productivitate înaltă a tractoarelor și să reducă prețul de cost pe hectar arătură normală sub 100 lei.

A V-a comună complet colectivizată în raionul Huși

Membrii celor două gospodării colective din Novaci și Duda, raionul Huși, au sărbătorit de curînd colectivizarea completă a comunei lor.

Cele 602 familii au adus în cele două gospodării 1.753 ha. din care 316 sînt livezi, vii și pășuni.

Comuna Duda este a cincea comună complet colectivizată din raionul Huși.

I. SCHAFFER
corespondent

În cinstea zilei de 1 Mai — Cu toate forțele la lucrările agricole de primăvară

1.000 de hectare

Am sosit în comună într-o duminică dimineața plină de soare și miresme primăvăratice.

— Vreau să stau de vorbă cu tovarășul președinte, mă adresez eu primului întîlnit, de cum intrai în curtea gospodăriei colective.

— E pe cîmp, îmi răspunse acesta.

— Atunci cu tovarășul inginer agronom — mai încercai eu — sau cu vreun tovarăș brigadier...

— Sînt la cîmp cu toții — mă întrerupse colectivistul pe care-l întîlnisem, parcă vădit necăjit că pe o așa vreme și în toiul însămînțărilor, îi caut pe cei din conducerea gospodăriei prin birouri. Puteți însă vorbi cu contabilul nostru, adăugă el ceva mai binevoitor...

Peste o jumătate de oră o căruță trasă de doi cai suri și sprinteni mă duceau acolo unde duduitul tractoarelor se auzea îndepărtat. Ogoarele nesfîrșite își arătau brazdele de abia însămînțate, ori verdele crud și vesel al grîului ce se înălța văzînd cu ochii.

De-a stînga și de-a dreapta drumului, 5 tractoare lucrau pe tot atîtea tarlale mari, alternate cu perdele tinere de protecție, trăgînd după ele semănători și grape. Colectiviștii ajutați de mecanizatorii de la S.M.T., însămînțau de zor porumbul.

Aceasta era preocuparea lor de cîteva zile. Și chiar în această zi, de duminică, ei își continuau lucrul. Foloseau orice zi bună de muncă. Experiența anilor le-a dovedit că însămînțînd de îndată ce timpul a devenit prielnic, porumbul dă roade mai bune, și că, dimpotrivă, orice întîrziere aduce după sine recolte slabe.

Tovarășul Zeradin Osman — vizitiul — privindu-mă cu coada ochiului îmi arătă cu mîndrie, forfota colectiviștilor. Privirea și gestul lui spuneau parcă: „Iată unde trebuia să întrebi de unii și de alții, din colectiva noastră". Apoi mă întrebă la care tractor să oprească. Il arătai pe primul din dreapta, unde tractorul tocmai întorsese și se îndepărta în lungul ogorului.

Să așteptăm puțin pînă se reîntoarce aci, la marginea tarlalei, îi spusei tovarășului Zeradin.

Ingustîndu-și ochii, acesta zîmbi și-mi spuse:

— Apoi pînă să se întoarcă ai să aștepți cam multișor mata...

Văzîndu-mi mirarea explică:

— Vezi dumneata, tarlaua asta e lungă de 3 Km. Se întinde pînă aproape de comuna Straja. Așa-i acum la noi. Nu ne mai învîrtim pe bucățele mici de pămînt.

Intr-adevăr, pînă s-a reîntors, tractorul condus de tov. Ion Toader de la S.M.T.-Topraisar (pe care-l vedeți în fotografia de alături) au trecut nu mai puțin ca 40 de minute. In timpul acesta, am stat de vorbă cu cîțiva colectiviști care lucrau în stînga drumului, pe tarlale mai scurte, dar mai late.

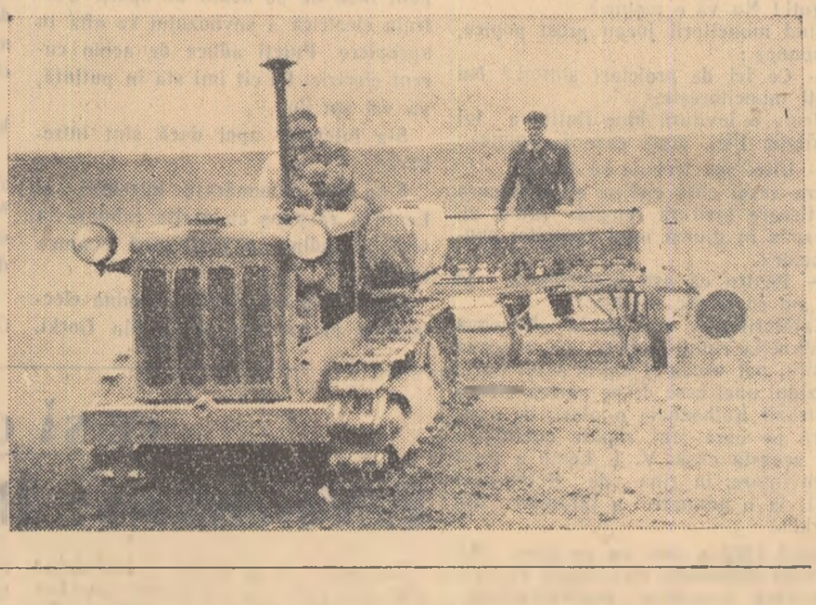
Nu i-am reținut mult, de la lucru. Erau de fapt tare grăbiți. Să însămînțezi 1.200 de ha cu porumb e treabă, nu glumă.

Colectiviștii și mecanizatorii de aici muncesc cu rîvnă și nu la voia întîmplării. Pe terenurile bine pregătite, arate adînc din toamnă și pe care mecanizatorii făcuseră cultivația cu cîteva zile înainte, mașinile bagă la 6—7 cm. adîncime numai sămînță de porumb dublu hibrid din generația întîia și a doua.

O grijă deosebită se acordă și rîndurilor. Acestea sînt drepte, trase parcă cu sfoară. Tractoriștii țin mult la acest lucru. Că doar tot ei vor prăși lanurile. Și aceasta le va ajuta mult. Totuși, normele zilnice de lucru sînt depășite cu procente între 60—80 la sută de către fiecare tractorist. Ca urmare, pînă acum în gospodăria colectivă din Cumpăna — regiunea Constanța, s-au însămînțat deja peste 1.000 de ha cu porumb.

— Vom da cel puțin 4 prașile și sîntem siguri că vom depăși planul de 3000 kg. boabe de porumb la hectar, mi-a spus tov. președinte, pe care l-am întîlnit, împreună cu inginerul agronom, îndrumînd și verificînd munca pe ogoare.

V. CAZACU

Prășesc sfecla de zahăr

La însămînțarea sfeclei de zahăr din această primăvară, raionul Criș — raion cu agricultura complet cooperativizată — s-a situat în fruntea celorlalte raioane din regiunea Oradea. Fruntaș este raionul Criș și în prezent, la întreținerea acestei culturi. Astfel, multe gospodării colective ca cele din Sînțana, Siclău, Simand, Grăniceri, Chișineu Criș și altele, care au însămînțat între 150—500 de ha cu sfeclă de zahăr, au terminat prașila I la această cultură.

Gospodăriile agricole colective din raionul Criș au executat prașila I la sfecla de zahăr, în procent de 98 la sută din suprafețele cultivate. De asemenea, această lucrare a fost executată pe mari suprafețe și de întovărășirile agricole.

Seamănă porumbul

Membrii cooperativei de producție cu rentă din comuna Balaciu, raionul Urziceni, au început însămînțarea porumbului hibrid. In prima zi ei au și însămînțat 40 de hectare, din cele 500 cît au planificat să însămînțeze cu porumb.

GH. GHEORGHIU
corespondent

ÎNSĂMÎNȚATUL PORUMBULUI TREBUIE GRABNIC TERMINAT

Raid-anchetă în raioanele Adjud și Bacău

Au trecut aproape 30 de zile de cînd în regiunea Bacău au fost începute lucrările de primăvară. In această vreme, în raioane cum sînt Zeletin, Roman și Adjud — s-au obținut unele succese: unitățile agricole de stat și cooperatiste și numeroși țărani muncitori individuali au terminat de însămînțat suprafețele planificate cu culturi din epoca I și au trecut la semănatul porumbului. Acest fapt a contribuit ca pînă acum cîteva zile, planul global al însămînțărilor din regiunea Bacău să fie realizat în procent de 31,8 la sută. Dar, dacă se ține seama de posibilitățile existente (tractoare, atelaje etc.) — acest procent apare destul de mic, în comparație cu realizările dobîndite în alte regiuni.

Cauza principală a obținerii unor rezultate necorespunzătoare se datorează încetinelii cu care se lucrează în unele raioane cum sînt Bacău, Moinești și Tg. Ocna, unde ritmul însămînțărilor este cu totul necorespunzător.

In cele de mai jos, redăm constatările făcute zilele trecute în raioanele Adjud și Bacău, din această regiune.

CÎND AGRONOMII ȘI MECANIZATORII ÎȘI FAC DATORIA

Ceea ce se poate constata în primul rînd, străbătînd comunele și satele raionului Adjud, e faptul că rareori întîlnești aci ogoare nearate. Aproape toate cele 17.456 ha pe care trebuie să se execute arături în primăvara acestui an, sînt în prezent arate și grăpate. In comuna Corbeasca, de exemplu, au fost arate toate cele 1.300 ha planificate, în comuna Homocea toate cele 1.157 ha etc. De asemenea, merită a fi subliniat că din cele 12.000 ha cu arături adînci de toamnă au fost grăpate aproape 11.000 ha. Buna pregătire a terenurilor, făcută la vreme a înlesnit ca însămînțările din epoca I să fie aproape realizate (5.980 hectare însămînțate, față de 6.190 ha planificate).

Explicația acestor succese constă în primul rînd în grija cu care inginerii și tehnicienii de la secția agricolă raională și de la comune îndrumă permanent muncile pe teren. Aflîndu-se tot timpul în mijlocul colectiviștilor și celorlalți țărani muncitori, ei au putut stabili cu precizie data cînd e posibil să se înceapă însămînțatul porumbului.

In comuna Găiceana, de exemplu, unde se află de la începutul campaniei agricole tov. ing. Minculescu Iulian, atît membrii gospodăriei colective cît și ceilalți țărani muncitori, au făcut la vreme schimbul de semințe de porumb la bazele de recepție. Indată ce temperatura solului a permis, ei au trecut la însămînțat. Pînă zilele trecute, în această comună fuseseră semănate 1.000 ha din cele 1.250 ha planificate cu porumb. De asemenea, în comuna Pufești, luînd exemplu din munca gospodăriei de stat, țăranii muncitori au început semănatul porumbului încă de acum o săptămînă. Aci, au și fost semănate pînă acum 800 ha din cele 1.031 ha planificate. Cu multă sîrguință lucrează și mulți tehnicieni agronomi de la comune (ca de pildă, Turcu Nicolae din comuna Corbeasca, unde s-au și însămînțat 1.000 ha cu porumb față de 1.400 ha planificate), Arnăutu Vladimir din comuna Florești (unde s-au însămînțat 800 ha din cele 1.100 ha planificate) etc.

O contribuție de seamă la îndeplinirea planului de însămînțări în cele 5 gospodării colective și 67 de întovărășiri din raion o aduc mecanizatorii de la S.M.T. Adjud. Faptul că această stațiune de mașini și tractoare a îndeplinit încă de la 14 aprilie planul campaniei de primăvară, dovedește că în întrecerea socialistă organizată în cinstea zilei de 1 Mai, tractoriștii s-au străduit să execute arăturile, cultivația, grăpatul terenurilor ca și însămînțatul la termeni cît mai scurți, depășindu-și în majoritate, normele zilnice de lucru.

— In cîteva zile mecanizatorii noștri au însămînțat mai bine de 300 de hectare cu porumb, mi-a spus tov. Zahiu Niculae, directorul S.M.T.-ului. Am fi obținut succese și mai de seamă, dacă ar fi funcționat și cele 4 semănători „Victoria" ce ne-au fost repartizate de curînd. Dar acestea ne-au fost trimise fără lanțuri, scule și unele piese importante, încît deocamdată nu le putem folosi.

Cu toate aceste greutăți, datorită folosirii din plin a tractoarelor S.M.T.-ului și a peste 2.500 de atelaje din comunele raionului, este aproape sigur că însămînțatul porumbului pe 21.000 hectare planificate se va putea termina la 23 aprilie, așa cum de altfel se și specifică în planul de însămînțări întocmit de secția agricolă a raionului.

TREBUIE FOLOSITE DIN PLIN POSIBILITĂȚILE

Se poate afirma că și în unele comune din raionul Bacău, unde s-a muncit cu vrednicie, folosindu-se din plin tractoarele și atelajele, s-au obținut succese. In comune cum sînt Răcătău, Răcăciuni sau Luizi-Călugăra, planul arăturilor de primăvară și al însămînțărilor din epoca I a fost îndeplinit și depășit.

Dar în multe din cele 41 de comune ale raionului mai sînt de arat încă suprafețe importante (6.555 hectare). Mai urmează a fi însămînțate și 422 ha cu floarea-soarelui, 120 ha cu sfeclă de zahăr, peste 300 ha cu cartofi etc.

De neînțeles apare faptul că și la unele gospodării de stat — unități în

I. ALEXANDRU

(Continuare în pag. 3-a)

REDAU NOI TERENURI AGRICULTURII

In comuna Mărtinești — raionul Focșani, țăranii muncitori redau agriculturii o importantă suprafață de teren, construind un dig care va feri ogoarele de inundație. In fotografie: un aspect din timpul lucrărilor care sînt în plină desfășurare.

Amintiri despre LENIN

Un om simplu şi modest

Vladimir Ilici refuza categoric să i se dea o escortă personală, să i se facă primiri oficiale sau să se organizeze în cinstea lui solemnităţi. Se purta cu multă simplitate şi înfăţişarea sa exterioară nu se deosebea cu nimic de a celor din jur: se îmbrăca foarte modest, iar în relaţiile cu colaboratorii direcţi, cît şi cu subalternii avea o atitudine firească.

Ţăranii, care veneau la Ilici în delegaţie de la sute sau chiar mii de kilometri depărtare, intrau întotdeauna emoţionaţi în biroul lui dar ieşeau de-acolo îmbărbătaţi şi bine dispuşi.

— Cît e de prietenos şi de bun! spuneau ei. Este un adevărat om!

De nenumărate ori am avut ocazia să văd cît de discret, de neobservat apărea Vladimir Ilici la mitingurile populare, cu cîtă modestie îşi făcea loc pe estradă sau la tribună, pentru ca numai în cîteva clipe, cînd lumea afla cine este bărbatul acesta de statură mijlocie, îmbrăcat într-un palton demodat şi cu o şapcă obişnuită, mii de mîini să înceapă să-l aplaude cu frenezie.

In august 1918 l-am dus pe Vladimir Ilici la Muzeul politehnic, unde aşteptau ostaşii să li se facă raportul politic. Era lume multă, forfotă şi zarvă.

Cele douăsprezece intrări erau păzite de ostaşi. La intrarea principală, un marinar cu carabina la umăr şi cartuşiera pe piept oprea mulţimea şi controla legitimaţiile. Lumea curgea şiroaie, iar sarcina marinarului devenea tot mai anevoiasă. I-au venit în ajutor alţi cîţiva ostaşi ai Armatei Roşii.

In plină învălmăşeală, a apărut un cetăţean modest, cu o şapcă neagră pe cap, care se străduia să-şi croiască drum. Incerca să explice ceva, dar în zadar, căci în hărmălaia aceea nu se auzea nimic. Marinarul nu-i acordă nici o atenţie. Sub presiunea mulţimii cetăţeanul, ca şi mulţi alţii din jurul său, era mereu dat la o parte.

— Tovarăşi, lăsaţi-mă să trec! striga el din răsputeri, împins de o parte de mulţime şi de cealaltă de ostaşi. Daţi-mi voie să trec!

In cele din urmă marinarul l-a observat şi i-a strigat:

— Unde vrei să te duci dumneata? Arată carnetul de sindicat.

— Lăsaţi-mă, vă rog, să trec, repeta mereu cetăţeanul. Sînt Lenin.

Dar vocea lui Lenin se pierdu în zgomotul mulţimii şi atenţia marinarului fu atrasă într-altă direcţie. Unul dintre ostaşi auzise însă numele pronunţat şi îi strigă marinarului la ureche:

—Stai, mă. Nu vezi cine-i? E Lenin!

Marinarul s-a dat imediat de o parte şi i-a făcut loc lui Lenin să treacă. Numai aşa a izbutit să ajungă în sala unde îl aşteptau ostaşii veniţi de pe front.

(Fragmente din cartea lui S. K. Ghil intitulată „Şase ani cu Lenin").

La Gorki

Amintirile ultimilor ani din viaţa lui Lenin este strîns legată de satul Gorki, din împrejurimile Moscovei. Mîrşavul atentat din august 1918 şi munca excepţional de încordată l-au şubrezit sănătatea. La insistenţele medicilor, el a fost nevoit să părăsească oraşul.

Prima vizită în satul Gorki a făcut-o după atentat, la sfîrşitul lunii septembrie. Din iarna anului 1921 a început să-l frecventeze foarte des, atît pentru lucru cît şi pentru odihnă.

Imi aduc aminte că la Gorki se juca adesea popice. Lui Vladimir Ilici îi plăcea jocul simplu şi vesel al popicelor. Se alătura totdeauna cu bucurie oricărui grup de jucători. Juca cu multă vioiciune, iar pe cei stîngaci îi dojenea în glumă:

— Ce fel de jucători sînteţi? Eu abia am început să joc şi-o să vă bat pe toţi! Nu vă e ruşine?

Cînd muncitorii jucau prost popice, le spunea:

— Ce fel de proletari sînteţi? Nu loviţi muncitoreşte.

Urma o lovitură bine ţintită a lui Vladimir Ilici, după care le spunea:

— Uite, aşa trebuie să loviţi!

Era vesel cînd cîştiga şi se bucura de fiecare lovitură reuşită. Intr-o zi, i-a spus în glumă unui muncitor constructor:

— Pentru că eşti neîndemanatic la joc am să te fac salahor!

Călătorii care vin de la Moscova în direcţia rîului Pahra, pe şoseaua Kaşira, pot vedea şi azi în satul Gorki pe zidul unei case de pe partea stîngă a străzii Kolhoznaia o placă de marmoră pe care sînt săpate cuvintele: „In această casă, V. I. Lenin a ţinut o cuvîntare, în ziua de 9 ianuarie 1921, la o adunare a ţăranilor din Gorki".

Anul 1921 a fost un an greu. La sfîrşitul războiului civil, după victoria împotriva hoardelor contrarevoluţionare interne şi a intervenţioniştilor străini, economia naţională a tînărului Stat Sovietic era puternic zdruncinată. Lipseau pîinea, sarea, combustibilul şi aproape toate cele necesare vieţii.

Ţăranii din satul Gorki l-au invitat pe Vladimir Ilici să vină să discute cu ei despre problemele politice ale ţării şi despre păsurile lor personale.

— Cu plăcere! le-a răspuns Vladimir Ilici ţăranilor. Dacă mîine nu voi fi ocupat, voi veni spre seară, pe la şase.

Ţăranii au hotărît să se adune în casa lui Vasili Şulghin. Spre seară, s-au strîns peste o sută de oameni. In odaie nu mai încăpea nici un cap de ac. Auzind că va vorbi Lenin, au venit şi ţărani de prin satele învecinate. Am vrut şi eu să asist la adunare, aşa că am căutat să ajung din timp în casa lui Şulghin.

Pe la orele şase, a sosit Vladimir Ilici însoţit de Nadejda Konstantinovna, şi adunarea a fost deschisă. Ilici vorbea pe îndelete, sublinia pasajele mai importante cu o largă mişcare a mîinii sau batea uşor cu palma în masă.

Oamenii ascultau cuvîntul conducătorului lor cu respiraţia tăiată. După cîte îmi amintesc, Vladimir Ilici a spus atunci aproximativ următoarele:

— Vom termina cu războiul şi vom construi o viaţă cum nici n-au visat părinţii noştri. Argăţia, mizeria, lipsa de civilizaţie vor apune pentru totdeauna. Opincile, opaiţul, molimile şi alte necazuri de acest fel vor rămîne doar triste amintiri. Pentru aceasta, însă, principala noastră sarcină este să apărăm Puterea Sovietică de duşmani!

Lenin a observat atunci pentru prima oară că la Gorki nu era lumină electrică.

— Ar fi timpul, a spus el, să scăpăm încă de pe acum de opaiţ. Centrala electrică a sovhozului se află în apropiere. Puteţi aduce de acolo curent electric. Pe cît îmi stă în putinţă, vă voi sprijini.

S-a interesat apoi dacă sînt întrebări.

S-au pus nenumărate întrebări şi Lenin a răspuns cu multă răbdare la toate. Şedinţa a ţinut pînă noaptea tîrziu.

Scurt timp după aceea, lumina electrică a pătruns în casele din Gorki.

CE SĂ CITIM

E. Vereiskaia: ÎN ANII ACEIA

Culegerea de povestiri intitulată: „In anii aceia" a scriitoarei sovietice E. Vereiskaia, apărută în Editura Tineretului, are ca tema lupta revoluţionară între anii 1905—1917 în Rusia. Activitatea comuniştilor, grea şi aspră în condiţiile ilegalităţii, puternicul lor profil moral, acţiunile curajoase pline de abnegaţie şi eroism iată cadrul celor opt povestiri cuprinse în acest volum. Prin fiecare din aceste lucrări Vereiskaia ne dezvăluie temperamentul, vocaţia sa de scriitoare pentru tineret. Infăţişînd tablouri emoţionante din lupta plină de eroism a revoluţionarilor ruşi, scriitoarea zugrăveşte sugestiv cum în focul luptei pentru răsturnarea ţarismului şi a burgheziei a crescut şi s-a călit tineretul revoluţionar, s-a făurit conştiinţa sa nouă. Caracterele nobile, înalta ţinută morală a revoluţionarilor vîrstnici au influenţat formarea tineretului muncitoresc şi ţărănesc în anii grei de luptă.

Tînărul ţăran sărac Vlaska din povestirea „Crimă împotriva statului" înţelege de la unchiul său Pantelei, neînfricat luptător bolşevic, care este adevăratul drum în viaţă, învaţă să iubească şi să lupte cu înflăcărare pentru cauza istorică a eliberării poporului de sub jugul ţarist.

In „Epilog" unul dintre personaje rosteşte următoarele cuvinte care caracterizează înflăcărarea şi eroismul acestor tineri: „Mulţi dintre noi am luptat încă de copii alături de părinţi. N-am vrut să rămînem în urma vîrstnicilor".

Povestirile lui E. Vereiskaia oglindesc tocmai aceste destine emoţionante. Kolea şi Petka eroii povestirii „Locuinţa prinţului", curajoşi şi plini de isteţime, reuşesc să ascundă materiale ilegale de partid, micuţa Tania din povestirea „Tania revoluţionara" salvează literele destinate tipăririi unor materiale revoluţionare, băietanul Grişutka eroul povestirii „Rîndunica" ajută curajos pe tatăl său pentru ca greviştii din fabrică să primească la timp cartuşele, iar tînărul Vanea din povestirea „Camerista Maşa" nu pregetă nici un sacrificiu pentru a salva o luptătoare revoluţionară urmărită de agenţii ţarişti.

Exemple pilduitoare aceşti tineri arată convingător că nimic în viitor nu le va zdruncina încrederea în nobila luptă revoluţionară pe care au păşit neînfricaţi alături de părinţii şi îndrumătorii lor.

Prin conţinutul lor profund educativ, emoţionant, povestirile cuprinse în volumul „In anii aceia" constituie o lectură atrăgătoare şi bogată în învăţăminte.

UN NOU CAMIN CULTURAL

In comuna Budeşti — regiunea Galaţi s-a terminat de curînd prin muncă voluntară şi contribuţia bănească a ţăranilor muncitori construcţia unui frumos cămin cultural — cu o sală de 400 de locuri şi o bibliotecă ce cuprinde peste 2,600 de volume. In fotografie: faţada noului cămin cultural

Foto: AGERPRES

Consiliul gospodăriei de stat, la lucru

In biroul directorului gospodăriei agricole de stat Lovnic se ţinea prima şedinţă, a consiliului acestei unităţi. La ordinea de zi, analiza modului cum s-au desfăşurat lucrările de însămînţări din etapa I-a a campaniei de primăvară — şi care e stadiul însămînţării porumbului.

Vorbeşte tov. Teofil Tîrnăvoi, organizatorul de partid. El scoate în evidenţă strădania mecanizatorilor de a executa pregătirea terenurilor la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice. Intre altele, tov. Tîrnăvoi insistă asupra faptului că pe 345 hectare, mecanizatorii au administrat şi 79 tone de îngrăşăminte chimice. Aceştia au acordat toată atenţia şi îmbunătăţirii păşunilor, grăpînd peste 400 ha. Tractoristul Runner Ioan de exemplu a grăpat zilnic cîte 20—25 ha făcînd totodată şi nivelarea muşuroaielor. Tov. Tîrnăvoi îl laudă pe brigadierul de cîmp Stingu Ion care a luat din vreme măsuri pentru îngrăşarea ogoarelor cu gunoi de grajd şi a asigurat sămînţa de porumb dublu hibrid. Apoi se ocupă de problema îmbunătăţirii condiţiilor de trai ale mecanizatorilor. El arată că activitatea cantinei încă lasă de dorit. Au fost luate unele măsuri ce e drept — dar aprovizionarea cu alimentele necesare este încă greoaie. Cantinierul pretinde că masa servită e destul de bună. Dar muncitorii nu sînt de acord cu el. Cu banii pe care-i plătesc, este pe deplin posibil să li se servească mîncăruri de o calitate mult mai bună. Ca atare — tov. Tîrnăvoi propune ca însuşi contabilul şef al gospodăriei să controleze permanent de aci înainte bunul mers al cantinei.

Consiliul aprobă această propunere.

Ia cuvîntul tov. ing. I. Georgescu, agronomul şef al gospodăriei. El arată că producţia de lapte obţinută pe primul trimestru ar fi putut fi mai mare dacă s-ar fi făcut o furajare raţională, potrivit producţiei date de fiecare vacă. In scopul creşterii cantităţilor de lapte muls, propune să se creeze vacilor condiţii cît se poate de bune pentru adăpostire în timpul verii. Anume, să se construiască o tabără în care să fie cazate şi juncincile. Construcţia aceasta poate fi realizată numai cu mijloace locale. Gospodăria nu trebuie să cheltuiască un ban.

Fireşte, consiliul aprobă şi această măsură.

Este aproape miezul nopţii cînd şedinţa se încheie. Cei prezenţi sînt obosiţi, dar bucuroşi că sfătuindu-se în comun au luat măsuri care să ducă la dobîndirea unor succese, în cinstea zilei de 1 Mai.

T. TUDOR
corespondent

Balada celor patru fraţi

Şedeau la masă patru fraţi,
„Luaţi pîine nouă, beţi,
mîncaţi, —
A zis cel mic cu ochi de foc,
Că-n beci am plin un poloboc
Iar sacii-mi gem poate-
auziţi"...

Ceilalţi ca piatra, neclintiţi
Priveau în jurul lor avan.
Doar îl ştiau: era sărman...

„Eu vin cu tine" a zis tîrziu
Unul din ei, cel mijlociu.
Iar cel de-al treilea — a
grăit:
Cu voi şi eu merg, negreşit.

Al patrulea tăcea mereu.
Vorbi la urmă rar şi greu:
„Nu mă clintesc. Aci rămîn.
Nu ştiu ce-o fi; şi mi-s
bătrîn"...

...Şi anii — unul, patru, zece,
trecură repede cum trece
De-a lungul nopţii luna, sus.
Pămîntul aburea supus
Tractoarelor. Cei trei mereu
La praşilă, ori mai la greu,
In porumbişti, în lanu-nalt...

Se clătina în drum celalt
Privind alături în lumină
Cum trece mîndră o combină,
Iar sus, la buncher ei, cei trei
Legînd la gură sacii grei.
Sînt veseli. Ce le pasă! Cîntă.
Nu-l bănuiesc cum se frămîntă,
Cum stă ca stana încă mut.

...Te uită cum ţişnesc din lut:
Case de zid, nu de cătină.
In grinzi, ghirlande de lumină.
El ce-o mai rătăci pe drum?
— Primiţi-mă cu voi deacum,
Veni-ntr-o zi; m-am rătăcit
Şi drumu-i aspru, colbuit".

*

...Şedeau la masă patru fraţi.
„Luaţi pîine nouă, beţi,
mîncaţi.
Bătrînu-i îndemnă de-ast' dat-
Că-i vreme nouă şi-s bogat".

AL. RAICU

PENTRU TITLUL DE „CEL MAI BUN TRACTORIST"

FRUNTAŞII STAŢIUNII

Vestea despre organizarea în acest an a concursului pentru titlul de „cel mai bun tractorist" s-a răspîndit şi printre tractoriştii de la S.M.T. Obîrşia, regiunea Craiova, care-şi desfăşoară activitatea pe ogoarele gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole din raionul Cujmir. Cînd s-a pus problema cine ar putea reprezenta mai bine staţiunea la acest concurs, toţi s-au gîndit la fruntaşii staţiunii, dar îndeosebi la Vasile Gheorghe din brigada a IX-a şi la Gheorghe Sîrbulescu dintr-a III-a.

Primul lucrează în gospodăria colectivă „2 Octombrie" din comuna Gruia, al doilea în gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din Pristol. Despre Vasile Gheorghe mi-a vorbit mai pe larg şeful de brigadă Constantin Cioponea, fost tractorist fruntaş pe staţiune mulţi ani la rînd. „Cred — spunea el — că Vasile Gheorghe nu ne va face de ruşine. Tractorul UTOS-2 pe care am lucrat eu pînă la sfîrşitul anului trecut a fost bine reparat. De altfel în tot cursul anului 1958 eu am realizat cu acest tractor 1.080 de hantri, fără nici un fel de reparaţie. Sînt bucuros că tractorul meu a intrat pe mîini bune; Vasile Gheorghe îl întreţine ca şi mine, îi schimbă uleiul la vreme, face îngrijirile tehnice zilnice şi periodice „ca la carte". Că aşa stau lucrurile, o arată înseşi realizările lui de pînă acum. In actuala campanie, pînă la data de 12 aprilie, a şi realizat 156 de hantri, depăşindu-şi planul de producţie cu 20 de procente. Dar pînă la sfîrşitul campaniei mai avem peste o lună şi jumătate, timp în care graficul realizărilor sale va creşte cu mult. Dacă anul trecut cu K.D.-ul pe care-l conducea a realizat 30 de procente peste cei 460 de hantri planificaţi, în acest an cu UTOS-ul va realiza fără doar şi poate mai mult. In prezent este fruntaşul staţiunii.

Aceleaşi cuvinte de laudă se pot spune şi despre Gheorghe Sîrbulescu. In anul care s-a scurs, el a realizat cu K.D.-ul 725 hantri, timp în care l-a făcut doar o îngrijire nr. 4, economisind piesele şi materialele ce trebuiau consumate cu o reparaţie generală, o îngrijire nr. 4 şi două nr. 3. Planul pe această campanie l-a realizat în proporţie de 110 la sută.

Şi în acest an, amîndoi luptă să obţină economii atît la piese cît şi la carburanţi. Piese de schimb nu au întrebuinţat pînă în prezent de nici măcar un leu, iar carburanţii economisiţi se ridică la circa 30 la sută din consumul total. Aceasta a putut fi posibil, mai ales, datorită depăşirilor mari de norme ce le obţin. La arături, bunăoară, Vasile Gheorghe în loc de 3,60 ha, realizează cîte 8—10 ha, iar Gh. Sîrbulescu, în loc de 3,70 ha, cît este norma, ară zilnic cîte 10—13 ha. La semănat, amîndoi, în loc de cîte 9 ha, seamănă zilnic între 20—30 ha. Totodată ei acordă o atenţie deosebită calităţii lucrărilor ce le fac. De altfel, despre grija ce o au în a executa lucrări bune, vorbesc de la sine recoltele bogate obţinute în anul trecut de gospodăriile colective pe tarlalele cărora lucrează cei doi tractorişti: între 2.400—3.100 kg porumb, 1.400 kg grîu, 1.500 kg floarea-soarelui în medie la hectar.

Cu astfel de rezultate au pornit la concurs cei doi tractorişti fruntaşi de la S.M.T. Obîrşia.

L. ION

Contractări de cereale prin asocieri

In regiunea Craiova, acţiunea de încheiere de contracte între producătorii agricoli şi cooperaţia de consum pentru vînzarea către stat a cerealelor şi florii-soarelui continuă intens. In acest an, realizări însemnate obţin cooperativele săteşti din această regiune la încheierea de contracte în asociere. Producătorii agricoli s-au convins de avantajele suplimentare ce le au dacă vînd statului cerealele şi floarea-soarelui, în cadrul asocierilor.

Pînă zilele trecute, în regiunea Craiova au fost constituite 112 asocieri, prin care aproape 10.000 de producători agricoli au încheiat conctracte pentru vînzarea a 2.500 tone de grîu — 208 asocieri cu peste 25.000 de membri care au contractat 9.800 tone de porumb şi 39 de asocieri, prin care 2.900 de producători agricoli au încheiat contracte pentru a preda statului 580 de tone de floarea-soarelui.

Cele mai bune rezultate în munca de contractări pentru vînzarea către stat a cerealelor prin asocieri, le-au obţinut cooperativele din comunele Risipiţi, Botoşeşti şi altele din raionul Pleniţa.

Vor vinde legumele de pe 60 de hectare

In preajma oraşului Huşi din regiunea Iaşi, cultura legumelor şi zarzavaturilor ocupă un loc de frunte în preocupările producătorilor agricoli. In fiecare an, din satele şi comunele învecinate ale acestui oraş iau drumul către centrele muncitoreşti prin cooperativa „Progresul" din Huşi, mii de tone de legume şi zarzavaturi. Ca şi în alţi ani, şi anul acesta, legumicultorii din apropierea oraşului Huşi vor vinde statului pe baza contractelor încheiate, produsele de pe o suprafaţă de peste 60 de ha.

ROSMARIN

Fragment din romanul „Cartea Facerii" de PETRU VINTILA

Noul roman în lucru al scriitorului Petru Vintilă intitulat „Cartea Facerii" oglindeşte istoria înfiinţării uneia din primele gospodării agricole colectve. Acţiunea se petrece în vara anului 1949, într-un sat de prin părţile dunărene.

Publicăm mai jos un fragment din acest roman.

. . . .

Iacob Bobu încercă să mai doarmă, se întoarse cu faţa la perete, însă repede îşi dădu seama că somnul îi pierise cu desăvîrşire. Se sculă, se îmbrăcă şi ieşi pe prispă. Luna aluneca uşor printre nişte nouri albicioşi ca vata, luminînd şi întunecînd ograda. In agudul de lîngă grajd se auzi un fîlfîit de aripi, apoi răsună răguşit şi strident cîntecul prelung al cocoşului. Iacob zîmbi şi întrebă de unul singur încet:

— Dăduşi ora exactă? Uite că mă sculai şi eu.

Işi aminti de Rosmarin cum îl visase adineauri gras ca un dovleac, plesnind de vigoare şi sănătate şi ascultă să-l audă cum lovea lanţul cu care era legat de stănoagă. Lucrase pentru el trei săptămîni încheiate la balast pe linia ferată, şi-i plătise lui State datoria, luîndu-l pe Rosmarin îndărăt. Acuma era în rînd, ca toată lumea. Işi aminti că în dimineaţa aceea trebuia să-l ducă pe Rosmarin la gospodărie şi îşi dădu seama că de fapt pentru asta se şi sculase, să meargă cu Rosmarin. Aprinse felinarul de vînt şi se îndreptă spre grajd. Auzindu-l orbecăind la uşă, calul nechează, fîrnîi pe nări şi se auzi cum îşi plesneşte crupele cu coada lui aspră şi lungă. Iacob agăţă felinarul în cui şi i se păru că Rosmarin îl priveşte mirat să-l vadă venind în grajd ca niciodată, în toiul nopţii. Amintindu-şi iar de visul acela absurd, Iacob îl întrebă pe Rosmarin:

— Cum dormişi, mă? Visaşi şi tu ceva?

Calul nu-i răspunse, continuînd să bată din coadă, cînd într-o parte, cînd în cealaltă.

— Nu-mi răspunzi la întrebare? se prefăcu Iacob supărat. Aşa-mi mulţumeşti tu că te-am scos de sub exploatarea chiaburească?

Iacob surîse, dîndu-şi seama că a ajuns şi el să vorbească întocmai ca Oneţ Pavel, dar continuă pe acelaşi ton:

— State zicea că eşti slab, că nu eşti bun nici de salam. Las-că mai vedem noi. La gospodărie are să fie altfel. Acolo arăm cu tractoarele. Nu te pune nimeni la plug. Ai să fii cal de şaretă: — Unde pleci, Rosmarine? — In inspecţie la brigăzile de cîmp. — Bravo, neică, du-te sănătos.

Iacob începu să-l ţesale încet, răbdător; avea timp pînă la ziua albă. Spre răsărit abia mijea un tiv subţire de lumină vînătă, depărtată.

2

Pe la orele opt, cînd era soarele pe cer de-o suliţă, Iacob Bobu ieşi cu Rosmarin al său pe poartă. Costică plînsese să-l ia şi pe el „acolo", şi Iacob îl săltase pe cal, spunîndu-i să se ţină bine, să nu cadă. Ar fi vrut şi ceilalţi copii ai săi să meargă „acolo", dar Iacob nu-i lăsă:

— Ce să vă ţineţi coadă după mine?

Ajungînd în şosea, îi plăcu să asculte plin de încîntare cum se aud copitele calului „tic-toc, tic-toc" pe asfalt, parcă trecea un armăsar ofiţeresc, ori un trăpaş grozav de la Segarcea. Cînd trecu prin faţa casei Polinei se bucură s-o vadă afară, măturînd cu tîrnul de nuiele bătătura. Ea se oprise să-l vadă pe Iacob cum îşi ducea calul de căpăstru, dar nu-i spuse nimic. Lui Iacob, însă, care se uitase la ea cu coada ochiului, i se păru că Polina spusese ceva şi el murmură pentru sine: „Sigur că da, te dor ochii să mă vezi ieşind din sărăcia mea...".

Mai încolo îl ajunse din urmă pe Osan care mergea după boi, încet, strigînd într-una la ei: „hăis-hăis!".

— Noroc Petre! îi spuse Iacob.

— Noroc, ăsta, îţi duci Ducipalul acolo?

— Il duc, răspunse Iacob fără să remarce ironia.

De fapt, el se gîndea în clipa aceea că boii merg încet şi că ei n-au nici un viitor la gospodărie, mai mult viitor or să aibe caii, dar nu vru să-i spună asta lui Osan ca să nu-l supere.

Apoi se întîlniră cu Stan al lui Florea Iovan, care stătea călare pe unul din cei doi cai ai săi, aşteptînd pe podişca din faţa casei, aşa cum stă un general să-i treacă oştirea pe dinainte.

Osan îi strigă de departe:

— Ce stai, domnule, ori nu-ţi vine să mergi?

— Ba da, dar aştept să vină şi vecinu-meu ăsta (vorbea de Dinulescu care tocmai atunci îşi scotea caii lui din grajd). Ai lui Dinulescu erau cai mai frumoşi, aveau şi un mînz sglobiu ca un copil, cu o stea albă în frunte şi cu urechi neliniştite, tremurînde. Se urcă şi Dinulescu pe unul din cai şi ieşi călare din ogradă, alăturîndu-se grupului.

— Duserăţi şi furajele? întrebă Iacob care nu dusese încă nimic. El avea un fîn prost, pe care îl dădea calului său amestecat cu strujeni şi cu paie.

Nu-i răspunse nici unul. Ajunseseră la cotul şoselei, acolo de unde se vedea ca-n palmă drumul de pămînt şi piatră care ducea pînă la poarta conacului şi pe drumul acela se vedeau grupuri de oameni care-şi mînau vitele spre sediu, într-un mare nour de colb...

Nu mult după aceea, ajunseră şi ei acolo. In spatele sediului, era mulţime de oameni, adunaţi ca la un tîrg de vite. Marin Crudu cu Dacu Ion stăteau la o mesuţă sub un nuc, la umbră, cu o grămadă de file în faţa lor, pe care-şi notau ceva şi cereau mereu să se facă linişte. Nu începuse încă predarea vitelor, parcă aşteptau să se adune toţi, ori vreun semn pe care nu-l mai dădea nimeni. Apoi deodată, Marin Crudu se ridică în picioare şi strigă:

— Hai, măi, să începem odată, că se lasă zăpuşeală mare şi n-are nici un rost să chinuim vitele în vipia asta!

Apoi, după ce trecu peste toţi o privire cercetătoare, parcă ar fi căutat pe cineva anume, adăugă:

— Strigăm după alfabet, ca să nu ne încurcăm.

„După alfabet" — murmură Iacob Bobu, care ştia că va fi cel dintîi strigat. Marin Crudu se aşezase la loc pe scaun şi întoarse înfrigurat filele de pe masă. Murmurul mulţimii se oprise, parcă nu mai respira nimeni. Se auzi numai sgomotul făcut de copitele cailor care se mişcau de pe un picior pe altul, ori loveau pămîntul, fîrnîind pe nările fierbinţi.

Şi de odată în liniştea aceea adîncă se auzi glasul lui Iacob Bobu, scurt şi puternic, ca la militărie:

— 'zent!

Oamenii izbucniră în rîs, înveseliţi dintr-odată de incidentul acela neaşteptat.

— Păi nu te-a strigat nimeni! spuse cineva din mulţime.

Lui Iacob Bobu i se păruse că-l strigase. Costică îl rugase să-l urce iar pe cal, să vadă mai bine ce se petrece acolo, în faţă, la mesuţa de sub nuc şi în clipa cînd Iacob îl săltase pe cal i se păruse că fusese strigat. Faţa lui osoasă şi prelungă i se făcu roşie şi el se uită nedumerit la cei din jurul lui care rîdeau de se prăpădeau. Dar Marin Crudu se ridică iar în picioare şi strigă acoperind rîsul vesel al oamenilor:

— Bobu Iacob! Hai că şi aşa eşti primul!

Iacob îşi făcu loc şi ţinîndu-l pe Rosmarin de căpăstru se opri în faţa mesuţei.

— Cum îl cheamă?

— Iacob Ne Bobu! răspunse el crezînd că-l întreabă de numele său.

Iar izbucniră rîsete cumplite şi Dacu Ion abia îşi putu opri un zîmbet larg. Cineva strigă:

— Ce e, domnule, cu ăsta? A tras ceva la măsea de dimineaţă?

Dacu Ion înţelese din lumina de pe faţa lui Iacob că acesta era fericit şi ca să curme povestea aceea, îi spuse lui Marin Crudu:

— Ce mai întrebi atîta? Toată lumea ştie că-l cheamă Rosmarin.

Acum Dacu Ion se uită la cal cu un fel de milă şi cu o duioşie adîncă. Il privi pe Costică, se uită şi la Iacob, îi văzu picioarele sale mari, cu tălpi enorme, crăpate, apoi, ca şi cînd vroia neapărat să-i facă omului din faţa sa o bucurie deosebită, îl întrebă ca pe un şcolar despre care ştia că-i eminent la învăţătură:

— Te pricepi la cai, tovarăşe Bobu?

— Mă pricep.

— Ce-ai zice să iei în primire grajdul cailor?

Iacob îl privi cu recunoştinţă şi abia avu putere să spună cu glas încet:

— M-am gîndit şi eu... toată noaptea m-am gîndit numai la asta...

Acum şi oamenii din mulţime tăcură, înţelegînd cu repeziciune că se petrecea un lucru deosebit în inima tulburată de emoţie şi bucurie a consăteanului lor. Şi, în clipa cînd Iacob Bobu porni cu calul după el spre grajd, ei priviră în urma lui cu o mulţumire atît de limpede zugrăvită pe feţele lor, încît, cîţiva din cei care rîseseră mai tare, se simţiră acum ruşinaţi şi stingheriţi.

Ajungînd la grajd, Iacob Bobu îl găsi acolo pe Oneţ Pavel, cu o bucată de cretă în mînă, aşteptînd în uşa larg deschisă. Din urmă veni şi Dacu Ion. Acesta îi spuse lui Oneţ:

— Stă şi Iacob aici. Lui o să-i dăm caii în primire.

— Unde vrei să-l aşezi pe Rosmarin al tău? întrebă Oneţ.

Iacob îşi aminti de visul avut peste noapte şi arătă locul de lîngă uşă.

— Aici!

Oneţ desprinse tăbliţa neagră de pe stîlpul proaspăt văruit şi scrise pe ea cu tibişir, cu litere mari de tipar: ROSMARIN.

Iacob legă animalul de stănoagă şi acesta aplecă într-un gest reflex capul în iesle să vadă dacă e ceva înăuntru. „Ai răbdare — se gîndi fericit Iacob — că te bagă imediat în porţie", dar nu mai avu vreme să se învîrtească pe lîngă Rosmarin, fiindcă începuse să vină pe rînd oamenii ceilalţi cu caii lor.

INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BALCESCU" BUCUREŞTI

ANUNŢ

In conformitate cu prevederile regulamentului privind ocuparea funcţiilor didactice în învăţămîntul superior, aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-Bucureşti, face cunoscut celor interesaţi că se instituie concursuri pentru ocuparea funcţiilor didactice mai jos arătate:

1. — Conferenţiar la disciplina de Zootehnie specială de la catedra de Zootehnie specială pendinte de facultatea de Agricultură şi Zootehnie. Poziţia IX/4.
2. — Şef lucrări la disciplina de Anatomie comparată de la catedra de Anatomie comparată pendinte de facultatea de Medicină Veterinară. Poziţia XXI/3.

Cei care doresc să participe la concursuri, vor depune în termen de o lună de la apariţia prezentului, la Rectoratul Institutului, următoarele acte:

1. — Copie legalizată de pe diploma de Stat sau de pe actul echivalent de studii superioare.
2. — Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în ştiinţe.
3. — Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar.
4. — Lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar.
5. — Certificatul de caracterizare a activităţilor profesionale şi obşteşti, eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt.
6. — Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea unde lucrează.
7. — Memoriu de activitate didactico-ştiinţifică semnat de candidat
8. — Autobiografie.

Concursul se va ţine la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-Bucureşti în termen de două luni de la apariţia prezentului.

Informaţii suplimentare se pot lua zilnic între orele 8-15 de la Rectoratul Institutului.

VERIGA PRINCIPALĂ

Unii sînt de părere că gospodăria colectivă din Cărpiniș s-ar număra — și asta nu de ieri, de alaltăieri — printre cele mai bune din cuprinsul raionului Jimbolia. Și ce-i drept, nici cărpiniștenii, deși din modestie n-o spun de-a dreptul, n-au nici un motiv să spună altminteri.

Ne aflăm în aceeași încăpere, în care cu șase ani în urmă discutam cu un grup de colectiviști despre treburi gospodărești. La drept vorbind șase ani reprezintă o perioadă care în istoria unui sat aproape că nu contează. In istoria colectivei șase ani reprezintă însă cea mai frumoasă și mai de seamă parte a vieții ei, perioada copilăriei, a tinereții, cu bucuriile împlinirii năzuințelor, cu biruinți asupra greului. Sînt anii cînd colectiviștii prinzînd de ceea ce se numește „veriga principală", au cîștigat pas cu pas încrederea celor ce mai stăteau cu ochii spre poarta colectivei și cu inima la pămîntul, la vita lui. Și despre această tinerețe pot vorbi astăzi cu atît mai mult Viliam Dobosan, Pavel Dochiu și alți peste 140 colectiviști cărora membrii colectivei cu putere de muncă le cinstesc astăzi bătrînețea, dîndu-le pensie în produse și bani.

Bogăția nu se adună oricum

Prefacerile în gospodăria colectivă din Cărpiniș au început cu desființarea treptată a barierelor puse de o practică îngustă.

Pot fi găsite în cartea vieții gospodăriei însemnări despre tot felul de întîmplări și schimbări zilnice, care adunate la un loc alcătuiesc o comoară de neprețuit. Este istoria înnoirilor, începînd cu eroii înșiși și terminînd cu pămîntul. Aici stau mărturie părerile și propunerile plămădite mai întîi în mințile și inimile oamenilor, apoi rostite în adunări.

Hectarul tot hectar rămîne și oricum ai face, suprafața lui rămîne cuprinsă într-o limită anume stabilită. Același hectar însă poate să-ți dea mai mult. Asta-i problema problemelor. Căi sînt destule. Cultivarea plantelor tehnice cum ar fi sfecla de zahăr, cînepa, tutunul și altele. Există apoi nenumărate resurse locale și îndeletniciri de tradiție, cum ar fi: creșterea animalelor și a păsărilor, îndeosebi a gîștelor și rațelor etc.

Gospodăria colectivă din Cărpiniș cuprinde în total 524 de familii cu peste 2.042 hectare teren arabil. Din această suprafață culturile tehnice ocupă suprafața de 249 hectare, ceea ce înseamnă cam 12 la sută. Venitul? 2.054.000 lei, adică peste 54 la sută din venitul total bănesc. Numai sfecla de zahăr a adus un venit de 1.209.360 lei și 3 vagoane de zahăr.

Partea de venit din creșterea animalelor se ridică la 485.634 lei... Din aceștia peste 280.000 lei au fost aduși de sectorul porcin, asupra căruia — fără să fie neglijate celelalte — gospodăria își va îndrepta pe viitor atenția. In anul 1958, valoarea fondului de bază al gospodăriei s-a ridicat la 3.500.000 lei.

Împletirea intereselor

A fost, pe la începutul anului, un moment de supremă înălțare. Un moment în care s-au întîlnit și s-au îmbrățișat din nou, mai strîns, mai puternic interesele colectiviștilor cu cele ale căror mîini harnice făuresc mașini și alte mărfuri necesare țăranilor. 27 vagoane de grîu, 28 vagoane de porumb, peste 8 vagoane floarea-soarelui, 495 vagoane de sfeclă de zahăr, 86 vagoane cînepă și aproape 2 vagoane de tutun, iată pe scurt cantitatea de produse vegetale contractate cu statul în acest an. Toate la un loc fac cca. 4.173.000 lei.

Și dacă mai punem la socoteală și 420 porci în valoare de 420.000 lei, sectorul bovin și produsele lactate, care la un loc fac cam 345.000 lei, ne dăm și mai bine seama de forța gospodăriei colective din Cărpiniș, de chibzuința cu care gospodăresc. Producția sporită cere și o valorificare sigură, o orientare nu numai economică, ci și politică pentru că omul de tip nou nu desparte una de alta, ci le îmbină în chip armonios. Iată în ce constă înțelepciunea celor din Cărpiniș.

★

In evidența colectivei sînt înmănunchiate asemeni unui buchet, toate înfăptuirile săvîrșite în gospodăria colectivă. Există însă și o altă evidență care dacă nu figurează în scriptele contabile, o găsești întipărită în inimile oamenilor. Cu ani în urmă, l-am cunoscut pe Flonta Petre. De atunci și pînă în anul 1957, a trăit în afara gospodăriei colective. Ani de-a rîndul a încercat să se amăgească, să-și stăpînească pornirea inimii spre colectivă. S-a petrecut în inima lui Flonta Petre ceea ce se petrece în inima fiecărui individual, pînă cînd adevărul a biruit și a venit și el în rîndurile colectiviștilor. Astăzi Flonta Petre și soția lui sînt agitatori: „Alături de alți agitatori — îmi povestea secretarul de partid, tov. Lubeș — Flonta, — a vorbit individualilor din Berecsăul Mare despre viața în colectivă. A vorbit în numele bogăției din colectivă, în numele celor 70 de colectiviști care în numai ultimii doi ani s-au mutat în case noi, în numele celor 240 care și-au cumpărat aparate de radio, a celor 370 care și-au cumpărat biciclete, a celor 86 de colectiviști care și-au mobilat casele după „ultima modă" și a celor 170, care și-au cumpărat vaci cu lapte. Un lucru i-a părut poate rău lui Flonta Petre, vorbind despre realizări. A uitat să amintească de cei trei colectiviști care și-au cumpărat motociclete. Se pare că încă nu s-a obișnuit cu asemenea obiecte moderne.

Astăzi sînt colectivizate și comunele din jurul Cărpinișului, colectivizate în întregime încă din anul 1957. La acest succes au contribuit în egală măsură atît pilda vie cît și vorba convingătoare a colectiviștilor din Cărpiniș.

C. MUNTEANU

Membrii gospodăriei colective „Bela Breiner" din comuna Negru-Vodă, regiunea Constanța, acordă o deosebită atenție îngrijirii livezii. In fotografie: inginerul agronom Cristea Petre, cercetînd împreună cu colectivistele Osman Razie și Voicu Oprina, starea de vegetație a pomilor roditori.

Foto: M. IVANCIU

211 brigăzi de mecanizare completă

In gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au fost luate măsuri pentru extinderea lucrărilor cu mijloace mecanizate

La 21 de gospodării agricole de stat din regiunea Constanța au funcționat în anul 1957 31 de brigăzi de mecanizare completă. Succesele dobîndite de către mecanizatori din aceste brigăzi au constituit un puternic îndemn ca în alte gospodării să fie organizate brigăzi asemănătoare. Faptul că în anul 1958, în alte 17 gospodării au luat ființă brigăzi de mecanizare completă și că numărul acestora a ajuns pe trust la 197, demonstrează că atît conducerile unităților, cît și mecanizatorii s-au convins de marile avantaje ale exploatării utilajului în cadrul acestei forme noi de muncă.

La gospodăria de stat Donca Simo, de pildă, unde în 1958 au activat 10 brigăzi de mecanizare completă, acestea au realizat 31.073 hantri, față de 23.507 cît au fost planificați. Consumul de motorină al tractoarelor acestor brigăzi a fost numai de 505 de tone, față de 493 de tone cît se planificase, cel de benzină de numai 9,9 tone în loc de 11 tone planificate și de numai 23,9 tone de ulei, față de 30,9 tone cît se planificase. Brigada de mecanizare completă de la gospodăria de stat Topraisar a realizat o economie de 60,32 lei la fiecare hectar cultivat cu grîu și de 576,20 lei la fiecare hectar cultivat cu porumb.

Ca urmare a succeselor obținute și popularizate pe larg de către Trustul Gostat Constanța anul acesta, în alte 5 gospodării de stat s-au organizat brigăzi de mecanizare completă, iar numărul lor a crescut la 211. In gospodării ca cele de la [illegible] neni, Stupina sau Ciocîrlia, unde nivelul [illegible] a crescut [illegible] agricol, aproape toate tractoarele sînt organizate în prezent în asemenea brigăzi.

Demn de subliniat e faptul că învățînd din experiența anului trecut, unele gospodării s-au orientat anul acesta către organizarea brigăzilor de mecanizare completă după nevoile proprii, după condițiile locale legate de teritoriul unității respective, după planul de culturi și nivelul de cunoștințe al mecanizatorilor.

La gospodăria de stat Donca Simo, de pildă, unele brigăzi sînt alcătuite nu din 5, ci din 6 tractoare, revenind fiecărui tractor [illegible] 112,94 ha. La alte gospodării de stat, în componența brigăzilor a fost introdus și cîte un tractor K.D.-35 care poate fi folosit mai bine decît UTOS-urile la unele lucrări pe terenuri umede sau nisipoase. Multe din brigăzile de mecanizare completă au avut în grijă din primăvara acestui an, și executarea lucrărilor pentru alte culturi în afară de grîu, porumb și plante furajere. Intre altele, trebuie amintit că ele au însămînțat și 15.000 ha cu floarea-soarelui.

Incepînd din primăvara acestui an, au fost luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice care să ducă la înlăturarea unor lipsuri constatate anul trecut în activitatea acestor brigăzi.

Asfel, conducerile gospodăriilor au fost obligate să planifice cu exactitate lucrările ce trebuie executate de către brigăzile de mecanizare completă, indicîndu-se neapărat și perioada de timp în care trebuie făcute. De asemenea, serviciile de contabilitate din gospodării au fost obligate să țină o evidență separată a lucrărilor executate și a consumurilor de carburanți ale brigăzilor de mecanizare completă, față de brigăzile simple (acolo unde acestea încă mai există). Totodată, șefii brigăzilor de mecanizare completă au fost instruiți să ia măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole repartizate. Nici un tractor nu trebuie să stea, în afară de timpul cît se află în reparații planificate. Șefii de brigăzi vor trebui să noteze cu exactitate consumurile de combustibil și piese de schimb pe fiecare tractor în parte. Ei au fost obligați să respecte graficul de întreținere și reparații ce le-a fost repartizat de către mecanicii șefi ai gospodăriilor și să lupte cu hotărîre pentru reducerea la maximum a cheltuielilor. Datorită acestor măsuri, în numeroase gospodării de stat au fost extinse în mare măsură lucrările cu mijloace mecanizate.

In această privință, șefii brigăzilor de mecanizare completă au primit de curînd un prețios sprijin din partea mecanicilor șefi de secții numiți conform recentei Hotărîri a partidului și guvernului.

— Din discuțiile ce au avut loc cu prilejul analizei muncii brigăzilor de mecanizare completă — mi-a spus tov. Vasile Hurezeanu, șeful serviciului mecanizării din cadrul Trustului Gostat Constanța, s-a desprins și necesitatea de a se studia cu atenție în acest an, experiența acelor brigăzi care în afara sectoarelor lor în ce privește cultura de cîmp dau un prețios sprijin și altor sectoare de activitate — cum e cel zootehnic. Sînt unele brigăzi care execută în plus, la secțiile unde sînt repartizate, transporturi de îngrășăminte, seamănă și recoltează furaje, dau ajutor la lucrările de mică mecanizare a grajdurile de animale etc.

Toate acestea sînt lucruri bune. Dar mai e ceva deosebit de important: In regiunea Constanța, unde numărul gospodăriilor care organizează numai brigăzi de mecanizare completă e în continuă creștere, se impune ca problemei ridicării nivelului de cunoștințe al mecanizatorilor să i se acorde toată atenția. Și acest lucru trebuie făcut în primul rînd de către consiliile gospodăriilor. Nu trebuie uitat că în 1959, aceste unități vor primi încă 303 tractoare UTOS, 51 de combine C.1, 16 mașini M.S.P. pentru combaterea dăunătorilor, 230 de prese de balotat paie, circa 470 de culegători de știuleți C.S. 2 etc. Aceste mașini noi și moderne [illegible] de către muncitorii din fabrici și uzine trebuie folosite cu întregul lor randament.

Faptul că în primăvara acestui an, brigăzile de mecanizare completă din gospodăriile agricole de stat ale regiunii Constanța au executat în termen și mai bine ca în 1958, lucrările de pregătire a terenurilor și însămînțările constituie o primă chezășie că ele vor dobîndi succese și mai de seamă ca în anii trecuți.

ION DRINCU

PRINCIPALELE REGULI ce trebuie respectate la incubația seminței de viermi de mătase

Ne aflăm într-un sezon prielnic incubației seminței de viermi de mătase.

Această operație se face în camere de incubație (clocire) unde se pot realiza cele mai potrivite condiții de temperatură, umiditate și aerisire, ca urmare procentul de ouă eclozionate (înviate) atinge 95—98 la sută, iar ecloziunea durează numai 3 zile. De asemenea dacă sămînța a fost pusă la incubat la timpul potrivit, ieșirea viermișorilor are loc o dată cu apariția frunzulițelor de dud.

Din experiența anilor trecuți s-a constatat că în unele camere de incubație unde nu s-au respectat regulile tehnice și organizatorice, procentul de ouă neeclozionate a atins chiar 15—20 la sută în loc de 2—5 la sută, (cît este normal), iar durata ecloziunii s-a prelungit la 6—7 zile. Alte ori incubația a fost făcută la o temperatură prea înaltă și într-un mediu uscat din care cauză — deși s-a obținut un procent de înviere ridicat și o durată a ecloziunii de 2—3 zile — viermii s-au îmbolnăvit în timpul creșterii.

Pentru a înlătura aceste neajunsuri, este necesar să fie respectate în perioada cînd sămînța este pusă la incubație o serie de reguli. Să vorbim puțin despre ele.

PUNEREA SEMINȚEI DE VIERMI DE MATASE LA INCUBAT

Sămînța se pune la incubat cînd dudul începe să înmugurească, astfel încît ieșirea viermișorilor să aibă loc odată cu apariția primelor 3—4 frunzulițe ale dudului.

Sămînța trebuie scoasă din cutia de 10 g în care este ambalată și vărsată într-o tavă de hîrtie de dimensiunile: 20 cm lungime, 12,5 cm lățime și 2,5 cm înălțimea marginilor. Tăvile cu sămînță sînt așezate în camera de incubație pe etajere cu mai multe rafturi, sau pe paturi suprapuse.

TEMPERATURA ȘI CONDUCEREA EI

După ce a fost introdusă în camera de incubație sămînța se ține 1—2 zile la temperatura naturală de 13—14°C. apoi se face focul în sobă pentru ridicarea temperaturii.

In ce privește conducerea temperaturii se întrebuințează două metode:

a) Metoda de ridicare treptată a temperaturii aerului care constă în urcarea zilnică a acesteia cu 0,5°—1° C, pînă la 23° C. Cînd s-a ajuns la 23° C temperatura se menține constantă 2—3 zile pînă la ieșirea primelor larve numite „spioni", apoi temperatura este ridicată la 24°C și păstrată astfel pînă la ieșirea tuturor larvelor.

Durata incubației după această metodă este de 15—18 zile.

b) A doua metodă folosită este cea a temperaturii constante. Ea se aplică astfel: se menține temperatura de 14°C timp de 2—3 zile, după care ea este ridicată direct la 23°C și păstrată astfel pînă la apariția spionilor; apoi temperatura este urcată la 24°C și menținută pînă la sfîrșitul ecloziunii.

Durata incubației după această metodă este de 10—12 zile și se aplică atunci cînd sămînța a fost păstrată la o temperatură mai mare de 10° C, înainte de a fi adusă la incubator, sau în cazul cînd trebuie scurtată perioada de incubație.

Pentru obținerea temperaturii necesare în camera de incubație, focul trebuie făcut într-o sobă de cărămidă sau teracotă; nu se recomandă folosirea sobelor de fier deoarece provoacă variații bruște de temperatură.

UMIDITATEA

Cea mai potrivită umiditate este de 65 la sută din umiditatea relativă la începutul incubației și 75 la sută la înviatul seminței.

Starea umidității se constată cu higrometru, iar în lipsa lui cu ajutorul sării de bucătărie.

De regulă cu cît se ridică temperatura cu atît aerul devine mai uscat; pentru a se păstra umiditatea potrivită se așează un vas cu apă pe sobă și se stropește podeaua, operația fiind absolut necesară cînd se apropie învierea seminței.

AERISIREA

Această lucrare trebuie intensificată pe măsură ce se apropie ecloziunea; se recomandă deschiderea ușilor și ferestrelor timp de 15 minute la interval de 3 ore.

ECLOZIUNEA ȘI CULESUL LARVELOR

In ziua apariției spionilor se pun în tăvile cu sămînță cîte 2 hîrtii perforate cu găurile de dimensiunile cele mai mici iar deasupra se presară frunzulițe de dud.

A doua zi între orele 4—8 dimineața, larvele ies din ouă, trec prin hîrtia perforată și se urcă pe frunze. La orele 10 dimineața ieșirea larvelor încetează iar hîrtia perforată de deasupra cu larve și frunze este ridicată și dusă pe tava pentru viermi; în locul ei este așezată pe tava cu sămînță o altă hîrtie perforată.

Această operație se repetă în 3 dimineți de-a rîndul. Larvele care ies în dimineața a 4-a fiind puține, trebuie aruncate pentru a se evita neuniformitatea în creștere.

Din cercetările făcute la stațiunea experimentală sericicolă-apicolă Orșova a rezultat că în prima zi ies 43 la sută din larve, a doua zi 41 la sută, a treia zi 10 la sută, iar a 4-a numai 2—3 la sută.

MARIN CRAICIU
directorul stațiunii experimentale sericicole-apicole Orșova

Insămînțatul porumbului trebuie grabnic terminat

(Urmare din pag. 1)

zestrate cu o puternică bază tehnică — arăturile de primăvară sînt rămase în urmă: la gospodăria Dămienești mai trebuie arate 134 ha, la cea din Gloduri încă 291 ha. la cea din Răcăciuni 57 ha.

Nu mai puțin surprinzător apare și faptul că S.M.T.-ul Hemeiuș care deservește cele 18 gospodării colective și 163 de întovărășiri din raion, mai avea de executat la arături încă 2.265 hantri din cei 4.642 planificați.

Nepregătirea terenului explică în bună măsură de ce pînă acum în unele comune din raionul Bacău nu s-a însămînțat porumb decît pe suprafețe neînsemnate. Dar nu e mai puțin adevărat, că sînt și alte cauze care fac ca ritmul însămînțării porumbului să fie mult prea încet, față de posibilitățile existente.

In primul rînd, trebuie arătat că 15 tractoare de la S.M.T. Hemeiuș nu au lucrat zile de-a rîndul, deoarece fiind prost reparate de către centrul mecanic Buzău s-au defectat pe brazdă la scurtă vreme după ce au fost scoase în teren (în comunele Secueni, Negri-Roșiori și altele). Două din aceste tractoare n-au mai fost de altfel reparate nici pînă în prezent. E lesne de înțeles că dacă ar fi lucrat, aceste tractoare ar fi putut realiza un important volum de hantri.

Pe de altă parte din cele 146 de tone de porumb ce trebuiau să fie schimbate la bazele de recepție, pînă zilele trecute nu s-au schimbat decît 26 de tone. Apoi, mulți dintre tehnicienii agronomi de la comune se preocupă slab de bunul mers al lucrărilor agricole de primăvară.

Că acolo unde inginerii agronomi desfășoară o susținută muncă de mobilizare a țăranilor muncitori pentru a grăbi însămînțatul porumbului se pot obține realizări de seamă, o dovedește faptul că în alte comune cu aceleași condiții de climă și sol planul de însămînțări la această cultură a fost de pe acum nu numai îndeplinit, dar și depășit. La Dragomirești — de exemplu — s-au însămînțat 1.471 ha față de 1.003 ha cît era planificat. In comuna Plopeana, țăranii muncitori întovărășiți au semănat 356 ha, iar cei individuali 382 ha, realizînd aproape 50 la sută din plan; în comuna Filipeni s-au și însămînțat 800 hectare (peste 50 la sută din plan) etc.

Iată de ce este necesar ca în aceste zile, inginerii și tehnicienii agronomi din raionul Bacău să-i îndrume permanent pe colectiviști, întovărășiți și țăranii muncitori cu gospodării individuale să intensifice ritmul însămînțării porumbului, lucrînd din zori pînă-n noapte, spre a termina această lucrare în cel mai scurt timp.

Cu cele 67 de tractoare ale S.M.T.-ului Hemeiuș și cele 6.674 de atelaje din raion, este pe deplin posibil ca cele aproape 39.500 ha planificate cu porumb să fie însămînțate cu mult înainte de sfîrșitul lunii aprilie.

Ce părere aveți?

Prețul de cost și repartițiile

Mecanizatorii de la S.M.T. Ștefan cel Mare, regiunea Bacău, se străduiese ca printr-o mai bună organizare a muncii să obțină economii, să reducă prețul de cost al hantrului. Iată însă că împotriva voinței lor, stațiunea va fi nevoită să înregistreze în acest an, la prețul de cost, depășiri, nu economii. Din ce cauză?

„Repartițiile nejuste, cărora trebuie să le facem față și care ne-au încurcat toate treburile". — spunea de curînd directorul stațiunii, tov. Gheorghe Preda. Despre ce este vorba?

După cum se cunoaște bine, orice atelier mecanic are nevoie și de cîteva tuburi de oxigen, necesare secției de sudură autogenă. S.M.T. Ștefan cel Mare a închiriat 6 asemenea tuburi de la D.G.H. Bicaz, pentru care plătește o chirie lunară de 23,30 lei. Deci pentru anul în curs stațiunea va plăti DGH-ului o chirie de 279,60 lei. Pînă aici toate par a fi normale. Ce se face însă stațiunea atunci cînd conținutul tuburilor se golește de oxigen? Oricine poate răspunde: le trimite la încărcat. Ei, tocmai încărcatul tuburilor este o problemă legată de acele repartiții nejuste de care pomenea directorul stațiunii. Pe bună dreptate au a se plînge mecanizatorii de aici. Tuburile de oxigen în loc să fie încărcate la fabrica „Stejarul" din Bicaz, sau la fabrica din Roman (unități apropiate de stațiune), Baza de aprovizionare D.G.A.D. Nr. 7 din Bacău, a stabilit ca S.M.T.-ul Ștefan cel Mare să-și încarce tuburile de oxigen tocmai la fabrica din Tîrgu Ocna. In acest fel costul total al oxigenului se urcă mult.

Iată de altfel un calcul sumar care ne va lămuri pe deplin: Dacă înmulțim 336 km (distanța de la S.M.T. Ștefan cel Mare la Tg. Ocna și retur) cu 2,5 tone (capacitatea mașinii „Molotov" care transportă tuburile) rezultă 840 tone/km. 840 tone/km × 1,45 lei (costul unei tone/km) = 1.218 lei. Impărțind 1.218 lei la 36 m.c. (volumul tuburilor) rezultă 33,83 lei (costul unui m.c. de oxigen). Stațiunea are planificat a plăti metrul cub de oxigen cu 5,50 lei. Față de calculul de mai sus, rezultă că S.M.T.-ul plătește în plus 28,33 lei de fiecare m.c. de oxigen. Incărcîndu-se lunar cele 6 tuburi, înseamnă că anual stațiunea cheltuiește în plus la oxigen suma de 12.238,56 lei. La aceasta, adăugîndu-se și chiria tuburilor de 279,60 lei, rezultă că S.M.T. Ștefan cel Mare, numai la acest capitol depășește planificarea cu 12.518,16 lei.

Dar cu aceasta, repartițiile nejuste de la S.M.T. Ștefan cel Mare nu s-au terminat. Unitatea a fost repartizată să-și ridice materialul lemnos (scîndură de fag) necesar reparării batozelor, de la Onești (în loc de Piatra Neamț), cărbunii de forjă de la Petroșani, cimentul de la Brăila etc. Credem că nu mai este cazul a face noi calcule cît plătește stațiunea în plus și cu aprovizionarea acestor materiale, cu cît se încarcă prețul de cost al hantrului.

Așa înțeleg tovarășii de la Baza Nr. 7 și de la Serviciul regional S.M.T. Bacău să rezolve problema repartiției de materiale.

I. LEȘEANU

Colectiviștii cultivă plante tehnice

Colectiviștii din comuna Mitoc, raionul Bîrlad, au încheiat contracte cu topitoria din Vaslui pentru a cultiva 10 ha cînepă și 7 ha cu in.

De îndată ce timpul a fost prielnic, ei au trecut la însămînțarea celor două plante industriale, aducătoare de mari venituri. Pentru ca lucrările să fie făcute în bune condițiuni, colectiviștii au cerut sprijinul inginerului Ion Cociorvă care a venit și a îndrumat lucrările.

S-au evidențiat cu acest prilej colectiviștii Plăcintă Dumitru, Vasile Panaghie, Gh. Săideanu, Petrică Rusu și Nicolai Moraru.

FANICA CERNAT
corespondent

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIEI COLECTIVE DIN LENAUHEIM

Recolte bogate de porumb

Cultura porumbului este o îndeletnicire veche a agricultorilor din Lenauheim, regiunea Timișoara. Dar înainte vreme, cînd muncea fiecare pe bucățica lui de pămînt, așa cum apucase din bătrîni, producțiile dobîndite erau mici.

Cu totul altfel se prezintă lucrurile acum. Uniți în marea familie a colectiviștilor, oamenii cultivă porumbul pe suprafețe tot mai mari și după toate regulile agrotehnice.

Dacă în 1956 în comuna Lenauheim, care este complet colectivizată suprafața însămînțată cu porumb a fost de numai 400 de ha, în acest an ea a crescut la 675 ha (din care 125 pentru porumb siloz și masă verde). Odată cu mărirea suprafeței, colectiviștii au acordat o deosebită atenție și sporirii producției la ha. Ca urmare, producția medie a crescut de la 3.840 kg porumb boabe la ha cît a fost în 1956, la 4.243 kg în 1957. Anul trecut, cu toată seceta ce a bîntuit și prin părțile locului, de pe fiecare din cele 455 ha însămînțate cu porumb, au recoltat cîte 4.640 kg la ha.

Cum muncesc colectiviștii, încît reușesc să obțină asemenea recolte? Iată cum:

Porumbul este însămînțat în procent de 70—80 la sută după păioase. Pregătirea locului începe imediat după recoltare. Astfel, la cel mult 3 zile după seceriș, parcelele ce urmează a fi fertilizate cu gunoi se dezmiriștesc cu dezmiriștitorul. Pe restul terenului, unde nu se folosește gunoiul de grajd, se face imediat după recoltare, ogor de vară la 20—22 cm, după care se grăpează. Apoi prin luna octombrie și noiembrie, după ce se termină însămînțările și recoltările de toamnă se ară din nou la 25—27 cm și se lasă ogorul în brazdă crudă. Acolo unde s-a dezmiriștit, după ce s-au cărat cîte 20 de tone de gunoi la hectar, se ară la 25—27 cm.

Primăvara, pe întreaga suprafață unde nu s-a pus gunoi de grajd, se împrăștie în mustul zăpezii cîte 300 kg îngrășăminte chimice la ha. Pentru menținerea apei în sol și a terenului curat de buruieni, imediat ce pămîntul s-a zbicit și se poate intra pe el, se grăpează cu grape flexibile trase de cîte 3 cai. Cu 10 zile înainte de însămînțare, pe întreaga suprafață se execută o cultivație la 8—10 cm cu cultivatorul, după care se agață grape de zale pentru nivelarea terenului. Prin această lucrare se distrug buruienile și se formează în sol un pat bun germinativ.

Terenul astfel pregătit este gata pentru însămînțare. Această lucrare se face de îndată ce temperatura solului se menține cel puțin 3 zile constantă la 8—10°C. Pentru a cunoaște acest lucru se fac sondaje în fiecare zi cu cele 4 termometre de sol ce le are gospodăria. Insămînțatul se execută cu mașinile și numai cu sămînță dublu hibridă din soiul Pioneer 329. Pentru a feri boabele de ciori și uscăciune se seamănă la 7—8 cm adîncime.

Lucrările de întreținere care se execută imediat după însămînțare încep odată cu grăpatul, lucrare la care se folosește grapa cu zale. Apoi, cînd plantele ajung la 2 frunze, mecanizatorii de la S.M.T. dau cu sapa rotativă. După 10—12 zile se aplică o prașilă cu prășitorile trase de cai între rînduri, iar pe rînd, manual. Odată cu această prașilă se face și răritul. După 10—15 zile, se mai aplică o prașilă cu prășitorile, urmată de prășitul manual pe rînd. Anul trecut, s-au aplicat aci 4 prașile mecanice completate cu sapa pe rînd.

In obținerea unor producții mari de porumb la hectar, un rol însemnat îl are momentul cînd se execută lucrările respective. Pentru stimularea colectiviștilor în vederea executării la timp și bine a lucrărilor în gospodărie s-a introdus sistemul retribuției nu numai după zilele-muncă, ci și după rezultatele obținute în producție. Ca urmare a introducerii acestei metode, o prașilă s-a executat în 1958, în numai 3 zile, față de 7—10 zile cît dura înainte. Aplicînd la timp și bine cele 4 prașile, mulți dintre colectiviști au realizat pe loturile repartizate producții medii între 5—6.800 kg porumb la ha.

Pentru a obține în acest an o producție medie și mai mare decît în 1958, colectiviștii din Lenauheim au pregătit terenul în felul arătat mai sus iar acum însămînțează ultimele hectare, din cele planificate.

C. VASIA

10 ANI DE LA NAŞTEREA MIŞCĂRII PARTIZANILOR PĂCII

Pacea lumii trebuie apărată

20 aprilie 1949. Parisul era pregătit să primească prima manifestare a organizației partizanilor păcii din peste 70 de țări, cunoscută sub numele: Congresul Mondial al Partizanilor Păcii. Invesmintată cu flori, cu panouri uriașe pe care cuvîntul PACE era scris în aproape toate limbile de pe pămînt, cu porumbelul alb purtînd în cioc ramura de măslin, capitala Franței n-a avut putința să-și primească atunci decît o parte din oaspeții pe care-i aștepta. Guvernul francez de la acea dată, la ordinul stăpînilor săi — marii capitaliști americani și francezi — a refuzat să acorde viza de intrare în Franța unui mare număr de trimiși ai popoarelor. Acești reprezentanți erau oameni din diferite condiții sociale — intelectuali, muncitori, țărani, preoți, etc. — care, în afară de faptul că se pronunțau pentru pace și bună înțelegere între popoare, nu aveau nici o vină față de guvernul francez. Dar tocmai aceasta era cauza pentru care li se interzicea intrarea în Franța. Inspăimîntați de uriașul curent care cuprindea lumea de la un capăt la altul, imperialiștii ațîțători la război, ne mai putînd să împiedice organizarea acestei nobile manifestații, au încercat să-i scadă măcar din amploare. (In numai două luni la apelul lansat pentru convocarea acestui Congres, au aderat peste 600 milioane de oameni).

Mașinațiunile dușmanilor păcii și ai omenirii nu și-au ajuns însă scopul. Delegații care au fost opriți să intre în Franța, au organizat la Praga o altă manifestație, ale căror lucrări au mers paralel cu cele de la Paris.

Incercările imperialiștilor de a zădărnici mișcarea pentru pace s-au dovedit în scurtă vreme neputincioase. Marele marș al păcii — la care s-au angajat sute de milioane de oameni — pornise și nu mai putea fi oprit. Ne aducem aminte de uriașul succes obținut în 1950 în urma lansării apelului de la Stockholm, prin care se cerea interzicerea necondiționată a armei atomice. Campania de strîngere a semnăturilor pe acest apel s-a desfășurat cu multă însuflețire în toate continentele. Peste 500.000.000 oameni și-au așternut atunci semnătura pentru pace în lume.

In numele tuturor popoarelor, mișcarea partizanilor păcii a înfierat agresiunea americană în Coreea și a silit pe agresori să înceteze focul deschis împotriva pașnicului popor corean.

De un deosebit răsunet s-a bucurat în cea mai mare parte a țărilor lumii campania inițiată de Consiliul Mondial al Păcii la începutul anului 1955, în vederea strîngerii de semnături pe apelul împotriva pregătirii războiului atomic. Nu a existat nici o acțiune în favoarea binelui omenirii, în care mișcarea partizanilor păcii să nu-și fi dat contribuția. Pentru încetarea ostilităților din Coreea, pentru încheierea armistițiului din Indochina, pentru retragerea agresorilor din Egipt; acțiunile împotriva militarizării și înarmării Germaniei Occidentale, atîtea și atîtea acțiuni menite să contribuie la întărirea păcii și colaborării între popoare au constituit noi și noi prilejuri de mobilizare a tot mai largi mase populare. Propunerile de pace ale Uniunii Sovietice și celorlalte țări socialiste constituie un înalt exemplu de umanitate, pe care partizanii păcii îl sprijină cu tărie.

Alături de Uniunea Sovietică și de toate popoarele lumii, poporul nostru a dat și dă o mare contribuție la lupta pentru pace. Acțiunile și manifestările inițiate de Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Romînă au fost larg sprijinite de mase. Pe Apelul de la Stockholm s-au strîns 10.048.670 semnături. Apelul de la Viena a fost semnat de 11.680.215 de cetățeni ai patriei noastre. Zi de zi, întărindu-și eforturile în muncă poporul romîn nu uită că are datoria să contribuie la apărarea păcii în lume și înfierează orice încercare de agresiune împotriva popoarelor pașnice. Cu multă dragoste a sprijinit poporul nostru poporul frate corean al cărui teritoriu a fost încălcat de către cotropitorii americani. Cu ură și nețărmurită mînie a cerut retragerea trupelor agresoare din Egipt.

Apărîndu-și cuceririle revoluționare dobîndite, poporul romîn e gata să colaboreze în condiții de egalitate cu orice popor doritor de aceasta. Un exemplu pilduitor în această privință îl constituie inițiativa luată de Republica Populară Romînă în scopul creării unei bune înțelegeri în Balcani. Susținerea numeroaselor inițiative ale U.R.S.S. și ale altor țări, menite să contribuie la întărirea păcii, constituie, de asemenea, o preocupare de seamă a poporului nostru.

Succesele obținute pînă acum de mișcarea partizanilor păcii din lumea întreagă sînt o chezășie că pacea poate fi apărată. In condițiile de astăzi, războiul nu mai este inevitabil. Imperialismului setos de sînge, i se poate pune botniță. Să ne întărim lupta. Să nu îngăduim vrăjmașilor să încerce a bara drumul omenirii spre culmile luminoase ale binelui și progresului.

Pacea trebuie apărată.

Să facem totul ca s-o putem apăra.

China pe drumul înfloririi continui

La 18 aprilie, la Pekin, s-a deschis prima sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga China a celei de a doua legislaturi. Cu acest prilej, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a prezentat raportul de activitate al guvernului. Vorbind despre succesele obținute de oamenii muncii din China, el a arătat că în anii 1955—1956, a fost îndeplinită în linii mari, sarcina revoluției socialiste în ceea ce privește proprietatea asupra mijloacelor de producție. In 1957 sarcinile primului plan cincinal au fost depășite. Baza inițială a construcției socialiste a fost creată. Producția globală a industriei și agriculturii a crescut cu 68 la sută față de 1952.

Deosebit de semnificative sînt cifrele pe care le-a citat Ciu En-lai în legătură cu dezvoltarea rapidă a economiei socialiste, care și-a dovedit încă odată superioritatea față de cea capitalistă.

„Pentru a spori producția de oțel de la 1.300.000 tone la 10.000.000 tone, am străbătut în numai 6 ani drumul pe care Anglia l-a parcurs în peste 50 de ani — a spus Ciu En-lai. Cantitatea de cărbune extrasă în Anglia încă în 1854 era aproximativ egală cu cea extrasă de R. P. Chineză în 1952; în 1958, însă China a lăsat în urmă Anglia în această privință".

In cuvîntarea sa, Ciu En-lai a subliniat că aplicînd cu consecvență învățăturile marxist-leniniste, Partidul Comunist Chinez a folosit în mod creator condițiile specifice poporului chinez, obținînd succese ne mai întîlnite în istorie. Potrivit cu nevoile dezvoltării producției industriale și agricole, la cererea maselor largi ale țărănimii au fost create mari comune populare în care se îmbină industria, agricultura, comerțul, învățămîntul și activitatea militară, care sînt în același timp atît organe ale puterii, cît și organizații economice.

In regimul democrat-popular, s-a dovedit din plin hotărîrea și hărnicia poporului chinez, dîrzenia de a șterge cît mai grabnic urmele adînci lăsate de mizeria și suferința pricinuită de clicile conducătoare ale fostului regim reacționar măturat de furtuna revoluției muncitorilor și țăranilor chinezi. S-a dovedit, de asemenea, solidaritatea frățească dintre țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, de la care China a primit un multilateral ajutor.

In continuare, Ciu En-lai a arătat că actuala situație internațională se caracterizează prin creșterea rapidă a forțelor socialismului, a mișcării de eliberare națională. Lagărul socialist în frunte cu U.R.S.S. crește și se dezvoltă rapid, în timp ce lagărul capitalist se destramă pe zi ce trece. In ultimii ani, o seamă de popoare din Asia și Africa au sfărîmat jugul colonial cucerindu-și independența și multe altele se ridică la luptă împotriva colonialiștilor. Nu încape îndoială că și acele popoare care încă mai geme sub jugul colonialismului se vor elibera, că forțele păcii și progresului se vor întări an de an. Chezășia acestui fapt constă în coeziunea popoarelor din țările socialiste. Tocmai de aceea, întărirea coeziunii cu Uniunea Sovietică și toate țările socialiste constituie principala orientare a R. P. Chineze — a declarat premierul Chinei populare. Paralel cu politica de întărire continuă a prieteniei cu țările socialiste, Republica Populară Chineză va căuta să întărească legături prietenești cu toate țările, pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice.

Ciu En-lai a condamnat politica de pe poziții de forță a S.U.A. subliniind că poporul chinez nu se înspăimîntă de nici un fel de amenințări și în ciuda tuturor uneltirilor imperialiste, el va elibera negreșit Taivanul, Penhuledao, Tzînmîndao și Matsushan. Poporul chinez cere guvernului american să-și retragă forțele armate din insula Taivan.

Realizările obținute de poporul chinez demonstrează cît se poate de bine superioritatea societății socialiste față de cea capitalistă. Țara celor peste 600 milioane de oameni, care veacuri de-a rîndul au fost ținuți în mizerie și înapoiere, a pornit să întreacă Anglia, una dintre cele mai înaintate țări capitaliste.

In anul 1959, poporul chinez va obține un nou salt în întărirea economiei. Astfel producția de oțel va crește la 18 milioane tone, cea de cărbuni la 360 milioane tone, cea de cereale la 525 milioane tone, iar cea de bumbac la 5 milioane tone.

S-ar părea că aceste cifre sînt prea mari. Cine a vizitat însă în trecut China și o revede astăzi, cine a cunoscut eroismul și hărnicia acestui brav popor care a luptat peste 30 de ani cu arma în mîini pentru cucerirea revoluției, își poate da ușor seama că vor fi nu numai atinse, ci chiar depășite.

NOTE EXTERNE

Ca și pe vremea Troiei

Pe valea rîului Eufrat se află una dintre cele mai roditoare regiuni ale Turciei. Dar în valea aceasta, în contrast cu bunăstarea și belșugul din casele marilor moșieri, țăranii cunosc cea mai neagră mizerie. In regiunea Gaziahlep — Kilis — Urfa, de pildă, țăranii își lucrează încă pămînturile cu ancestralul plug de lemn. Ei n-au văzut în viața lor cum arată un tractor.

Cît privește condițiile de viață, ele sînt aproape aceleași ca și pe vremea războiului Troiei. Țăranii locuiesc în bordeie de pămînt săpate de obicei în coasta dealurilor și în care nu intră niciodată soarele.

„Sfînta Isabel" și nenorocirile populației din Rio-Muni

Teritoriul Rio-Muni, denumit și Guineea Spaniolă, se află pe coasta de vest a Africii Ecuatoriale. Colonia este vestită pentru culturile sale bogate de cacao, ulei de palmier și alte mirodenii. De exploatarea celor 290.000 de hectare cultivabile din Rio-Muni se ocupă o singură societate bancară și comercială cu sediul la Madrid... Societatea aceasta, denumită „Santa Isabel — Banco Agricola y Pecuaria" și-a propus să valorifice resursele locale ale acestei colonii în folosul celor 250.000 de locuitori ai coloniei și... al bancherilor din Madrid.

Buletinul de informații C.E.A. din Brougg — Elveția scrie că dacă Banca „Santa Isabel" din Rio-Muni, în lipsă de alți concurenți, a prosperat într-adevăr în ultimii 30 de ani, nu se poate spune același lucru despre prosperitatea coloniei. Guineea Spaniolă, după cum relatează ziaristul José Hernandez din Madrid, corespondentul acestui buletin — cunoaște aceeași exploatare cruntă ca și acum 50 de ani... In Rio-Muni nu s-a schimbat nimic în ordinea firească a lucrurilor, adaugă el, numai că oamenii de aici, altădată încrezători în viitorul lor, nu mai au nici-o speranță în viață. Teritoriul este ceea ce se numește o închisoare deschisă. Nimeni nu are voie să părăsească colonia cu excepția pescarilor din Fernando Po și Annobon... Toată populația teritoriului se află în slujba unui singur dumnezeu — scrie Jose Hernandez: Banca „Santa Isabel", pe altarul căreia sînt sacrificate mii de vieți omenești și în numele căreia se comit cele mai mari nedreptăți de către administratorii plantațiilor din Rio Muni. José Hernandez se întreabă dacă nu ar fi mai bine ca „Sfînta Isabel" să se înalțe la ceruri și să nu se mai ocupe de ucenicii săi din Rio-Muni...

SPORT

Competiții sportive în cinstea zilei de 1 Mai

A intrat în tradiție ca ziua de 1 Mai să fie întîmpinată cu numeroase manifestații cultural-sportive la care participă oamenii din orașele și satele patriei noastre. Se organizează, de pildă, festivaluri artistice, concursuri de călărie, ciclism, trîntă, oină atletism etc., care sînt dotate cu cupe ce poartă numele acestei mărețe sărbători a celor ce muncesc. Respectînd această tradiție, programul sportiv din luna aprilie, cuprinde, de asemenea, numeroase competiții sportive care se vor termina în preajma zilei de 1 Mai, cînd vor avea loc și o serie de festivaluri artistice. Astfel, la 26 aprilie se va desfășura, în toată țara, crosul de masă „Să întîmpinăm 1 Mai", care cuprinde următoarele probe: 1.000 m juniori; 500 m junioare; 1.500 m seniori și 600 m senioare. Acest concurs va fi organizat de toate asociațiile sportive din comunele și satele de pe tot cuprinsul țării. Apoi, mai putem menționa concursul de trîntă organizat de U.C.F.S., regiunea București, a cărui finală va avea loc la 26 aprilie la Alexandria. Din informațiile culese de pe teren, aflăm că această competiție dotată cu „Cupa 1 Mai" se bucură de un deosebit interes în rîndurile oamenilor muncii de pe ogoare. La etapa raională de la Titu, care s-a desfășurat zilele trecute au participat 34 concurenți și pe primele locuri s-au clasat în ordine categoriile 55 kg — 61 kg — 68 kg — 76 kg, următorii: Nițu Dumitru, C. Toader (ambii din comuna Beșleoaia), Ilie Stana și N. Slăvilă (din comuna Braniște).

Tot în cinstea zilei de 1 Mai, se desfășoară, în prezent, în orașele și satele regiunii București, o serie de concursuri de atletism, tir, oină, șah, călărie și motociclism. Dar despre acestea vom reveni.

Tinerețe, pasiune și rezultate meritorii

Zilele trecute, s-a desfășurat la Turnu Măgurele, etapa regională a campionatului republican de handbal juniori, la care au participat echipele feminine și masculine din raioanele regiunii București. Cu prilejul acestei competiții, care s-a bucurat de o frumoasă organizare, au evoluat o serie de echipe tinere din mediul sătesc, înființate recent și care au obținut rezultate meritorii. Astfel, echipa de fete „Agricola" din comuna Fierbinți, raionul Snagov, deși a participat pentru prima oară la o competiție oficială, a reușit să se claseze pe locul 2 înaintea unor echipe cu mai multă experiență. Aceasta a întrecut echipele Victoria din Oltenița cu 3—1 și Știința Călărași cu 1—0. A terminat la egalitate (2—2) cu „Trivalea" și a fost întrecută cu 4—2 de echipa cîștigătoare a acestui concurs, respectiv formația „Dunărea" din Turnu Măgurele. Componentele echipei „Agricola" sînt fiice de țărani muncitori și actualmente eleve la școala agricolă din Fierbinți. Printre acestea se numără: Filofteia Năstase, Zamfira Marin, Elisabeta Pătru etc.

De asemenea, spectatorii prezenți la meciurile de handbal din cadrul etapei regionale la juniori, au putut admira frumoasa comportare a tinerelor jucătoare din echipa „Trivalea" satul Trivalea, raionul Olteni. Despre componentele acestei formații am mai scris astă toamnă, cînd arătam, că deși sînt foarte tinere și lipsite de experiență (media vîrstei 14 ani) jocurilor oficiale ele luptau cu multă pasiune pentru a obține rezultate cît mai bune. Și iată că acum, participînd la campionatul republican de juniori, etapa regională, echipa „Trivalea" a constituit o plăcută surpriză. Numai după cîteva luni de la debutul pe un teren de sport, tinerele jucătoare din Trivalea au învățat să conducă cu pricepere balonul și creează faze spectaculoase. Desigur, însă, că acestor tinere handbaliste le mai trebuie multe antrenamente și jocuri oficiale, pentru a putea deprinde toate elementele tehnice ale handbalului.

In general, trebuie să arătăm că echipele participante la etapa regională a campionatului republican de handbal juniori, au luptat cu multă pasiune și au demonstrat că această disciplină sportivă are frumoase posibilități de dezvoltare în regiunea București.

Echipele „Dunărea" (la fete) și „Luceafărul" (băieți) ambele din Turnu Măgurele, au cucerit titlurile de campioane ale regiunii București și s-au calificat pentru etapa interregională.

M. LERESCU

Am vizitat o comună populară din R. P. Chineză

HU CHIEN

Cu cîteva zile în urmă, ajungînd pe la apusul soarelui în comuna populară Tungting Wei — situată pe marginea marelui lac Tungting, regiunea Hsian, provincia Hunan — mi s-a servit aici masa de seară. Intr-una din sufrageriile comune ale acestei colectivități care s-a format în luna septembrie a anului trecut, prin unirea a 16 cooperative — cu un total de 8.000 familii și circa 30.000 persoane — 80 persoane luau masa după o zi de lucru. Sufrageria se găsea în mijlocul unui grup de clădiri care formau satul. Pe lîngă orez, mi s-au mai servit două feluri de mîncare și o supă, adică atît cît poate mînca oricine. Deseori se făceau unele remarci de la o masă la alta, urmate de hohote de rîs. Era o atmosferă plăcută.

După cină, țăranul Fan Chin-tang, pe care îl cunoscusem cu cîțiva ani în urmă ca pe un țăran sărac, m-a invitat la el acasă. Locuiește împreună cu nevasta, tatăl și cele 4 fete ale sale într-o casă cu 3 camere și o mică bucătărie. In camera principală a familiei Fan Chin-tang se aflau: un dulap elegant pentru haine, două paturi și o masă. Am remarcat că lingeria de pat, cuverturile și perdelele erau noi.

In 1952 Fan Ching-tang fusese poreclit „3 coșuri", deoarece atunci cînd el a intrat în gospodărie a putut contribui la bunurile comune, numai cu 3 coșuri uzate. In trecut familia sa a trăit în mari nevoi. Azi traiul ei s-a schimbat mult. Fan Ching-tang poartă acum o bluză de bumbac nouă și vătuită. El mi-a spus că are depusă la bancă o sumă de bani.

— Azi fiecare mănîncă după nevoile sale. Avem produse suficiente pentru toată lumea. E ca și cum ni s-ar fi ridicat o piatră grea de pe inimă, ne spune el.

Fan Ching-tang a făcut foc în vatră pentru a ne face un ceai. Deoarece el alimenta bine focul — lucru pe care nu l-ar fi făcut niciodată acum cîțiva ani — i-am spus să economisească combustibilul. A rîs și mi-a răspuns: „nu privi lucrurile cu ochi îmbătrîniți. Imediat ce va sosi iarna, comuna va da fiecărei familii cîte 1.000 cattles*) lemne de foc, paie de orez și altele drept combustibil.

In timp ce noi discutam și ne depănam amintirile, soția sa, Peng Chun-hsin, în vîrstă de 35 de ani, își lucra o nouă jachetă. Ne-a mărturisit că aceasta e cea de 8-a jachetă nouă pe care și-a făcut-o de cînd s-a înființat comuna. Ei îi place să-și coasă singură îmbrăcămintea în timpul liber, în loc să se bazeze pe grupele de croitori ale comunei.

Peng Chun-hsin a intrat în discuție atunci cînd a venit vorba despre viața femeilor din comună.

— De data asta noi femeile ne-am îndreptat spatele cu adevărat, ne-a spus ea. Apoi a continuat să povestească cu animație: Cînd ne sculăm dimineața, mîncarea este gata pregătită și ne așteaptă în sufragerie. După terminarea mesei, copiii noștri mai mari merg la școală și la grădiniță, eu duc la creșă copilul mai mic, în vîrstă de 2 ani, și apoi plec la cîmp împreună cu soțul meu. Acolo fac o muncă mai ușoară.

Uitînd pentru un moment prezența soțului ea a exclamat:

— Ce bine e pentru femei să aibă bani pe care îi cîștigă ele înșile și să-i poată cheltui după cum le place.

Părinții soției lui Fan Chin-tang locuiesc la o distanță de numai 30 de km de Tungting Wei. In trecut ea mergea rareori să-i vadă.

— Dar cum puteam merge fără să le duc unele cadouri? ne spunea ea.

*) 2 cattles 1 kg.

La 21 ale lunii trecute, după ce și-a primit salariul, Peng Chun-hsin a cumpărat cîteva obiecte frumoase și a petrecut 24 de ore în casa părintească.

— In zilele de mai demult... mai spunea ea, dar se oprește aruncînd o privire spre soțul ei.

După un moment, Fan Ching-tang, un tovarăș cinstit și sincer, a început să vorbească el pentru soția sa:

— Desigur, au existat probleme privind atitudinea bărbatului față de femeie. Se părea că femeile sînt hrănite de bărbați și nu pot cîștiga nimic prin ele înșile. La cel mai mic pretext, bărbații își descărcau nervii asupra femeilor. Nici eu n-am fost altfel. Dar acum soțul și soția lucrează împreună și-și petrec timpul liber împreună. Deseori mergem la școală și învățăm. Cearta este acum rară.

In acel moment, celelalte fiice ale lui Fan Chin-tang au intrat în cameră. Două dintre ele sînt la școala primară, iar una în vîrstă de cinci ani, Tsai-ying, este la grădiniță.

— Comuna dă educație fiecărui copil care dorește să meargă la școală, ne spune Fan Ching-tang.

El și-a amintit cum în trecut tatăl său a depus mari eforturi pentru a-l putea trimite vreo șase luni la școală. După eliberare însă, el a mers la o școală serală pînă cînd treptat a învățat să scrie și să citească.

Tatăl lui Fan Chin-tang, Fan Pei-yuan, în vîrstă de 78 de ani, care a stat liniștit lîngă sobă, fumîndu-și pipa și ascultînd conversația, a intervenit în discuție atunci cînd fiul său a adus vorba despre zilele de demult. Ridicîndu-se și arătîndu-ne halatul său nou, ne-a spus:

— Timp de 13 generații, strămoșii mei n-au purtat niciodată haine atît de bune. Apoi a adăugat: Eu am văzut multe guverne. Cum putem compara trecutul cu prezentul? Imaginați-vă că noi țăranii putem mînca acum fiecare după nevoile noastre și primim regulat salariul lunar ce ni se cuvine pentru munca pe care o facem.

Bătrînul a început apoi să povestească episoade din viața din trecut. El ne-a povestit cum înainte de eliberare moșierii îl numeau „oala datoare" și aceasta pentru că rămînea mereu dator pentru suma extrem de mare pe care trebuia s-o plătească pentru cele 2,5 ha. de teren prost pe care-l arenda. Pentru a-și putea cumpăra hrană, chiar în anii buni era nevoit să-și vîndă cămătarilor producția de orez înainte de coacere. Apoi interveneau muncile de construire a digurilor, unde era obligat să se ducă, timp în care familiei nu-i rămînea decît să cerșească. Ultima construcție de diguri la care a lucrat în aceste condiții a fost în luna mai 1949, cu 3 luni înainte de eliberarea provinciei. Patru din cei șapte membrii ai familiei sale au murit în 2 luni. „Dacă n-ar fi venit eliberarea toți am fi fost azi în mormînt", ne spune el.

In acest moment a intervenit în discuție fiul său: „Curaj tată. Trecutul s-a sfîrșit pentru totdeauna. Acum putem privi viața cu încredere".

Aceste locuri altădată inundabile tot timpul anului, au fost transformate în cîmpuri roditoare. Pe ele se cultivă lotuși. Vînzînd aceste plante, țăranii cooperatori din Tientsin obțin în prezent venituri mari.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".